

Perdon per far Relacion pòsca Restablir

Totes avèm pecat!

Portatz un de colpa que capitatz pas de fòrabandir lo perdon de vòstres pecats es possible se portatz vòstra fe sus?

“Podètz sonque obtenir lo perdon de vòstres pecats fisaça . . . significa començar a zèro, perdonar, anullar lo deute quand sèm injustes amb qualqu’un cercam son perdon per far que la relacion se pòsca restablir” (Isaïes II:6, 9)

Per

Bob Thiel, Ph.D.

Perdon per far Relacion pòsca Restablir

Totes avèm pecat!

Per Bob Thiel, Ph.D.

Meritam ©2016/2017/2018/2019/2022 besonh del perdon. Passarem I.5. Moriguèt sus la crotz
Meritavem Coma Dieu unic per tal que se pèrda pas cap d. I036 W. Grand Avenue, Grover Beach,
Califòrnia, 93433, U.S.A. ISBN: 978-1-940482-09-5.

Paguèt nòstre deute per poguèssèm èsser perdonats?

aquesta preguièra o tota altra vos salvarà pas podètz sonque obtenir lo perdon de vòstres
Perdon per far Relacion pòsca Restablir?

jamai acceptat coma vòstre dalvaire personal bans de vos respondre, permetatz-me
d'explicar aquesta?

Ausas a prepaus de Jèsus sduon? Pasmens definisson pas qual es a debon? Meritam la colèra
e lo jutjament de punicion pels pecats comeses? Erra venguèt e moriguèt a nòstra plaça?

Pagar la pena per nòstres? Jèsus coma nòstre pduersonal signifisca? Nòstre Salvaire, en far
fisança? Preguièra o quina altra que siá vos salvarà?

Me liberi de mon pecat e laissi ma confiança en Vos per mon salutercés per vòstra meravilhosa gràcia
e perdon lo don de la vida etèrna?

*Ta'anga oïva anverso-pe ohechauka peteî ovecha ra'y oïeno peteî lobo ndive ogravaháicha
Burdine Impressió i Gráfica. Pe foto oïva pe portada trasera-pe ha'e parte pe edificio
original Iglesia de Dios Jerusalén-pe ojejapóva 2013-pe Dr. Bob Thiel rupive.*

L'EMPLEGAVAN

1. Diccionari wusy definís un crestian coma?
2. Una persona que professa una cresença dins la basada?
3. Coma fòrça definicions e comunicar la vertat bíblica sus?
4. Mena d'escais pejoratiu utilizat per se trufar dels crestians?
5. Fòrça gents que creson pas o se fisan pas en crestianas perque
6. Anar a la glèisa nos fa pas crestians coma anar en cò d'un...
7. Un crestian vertadièr es qualqu

Vertadièra família de

I. Diccionari wusy definís un crestian coma?

El món s'enfronta a molts problemes.

Molta gent té gana. Molta gent està oprimida. Molta gent s'enfronta a la pobresa. Moltes nacions estan en greus deutes. Els nens, inclosos els no nascuts, pateixen abusos. Les malalties resistents als medicaments preocupen a molts metges. Les grans ciutats industrials tenen l'aire massa contaminat per ser saludable. Diversos polítics amenacen de guerra. Els atacs terroristes continuen succeint.

Poden els líders mundials solucionar els problemes als quals s'enfronta la humanitat?

Molts ho pensen.

Nova Agenda Universal

El 25 de setembre de 2015, després d'un discurs principal del Papa Francesc del Vaticà, les 193 nacions de les Nacions Unides (ONU) van votar a favor d'implementar els "17 Objectius de Desenvolupament Sostenible" del que de vegades es va anomenar la *Nova Agenda Universal*. Aquests són els 17 objectius de l'ONU:

Objectiu 1. Posar fi a la pobresa en totes les seves formes arreu

Objectiu 2. Posar fi a la fam, aconseguir la seguretat alimentària i la millora de la nutrició i promoure l'agricultura sostenible

Objectiu 3. Garantir una vida sana i promoure el benestar per a tothom a totes les edats

Objectiu 4. Garantir una educació inclusiva i equitativa de qualitat i promoure oportunitats d'aprenentatge al llarg de la vida per a tothom

Objectiu 5. Aconseguir la igualtat de gènere i empoderar totes les dones i nenes

Objectiu 6. Garantir la disponibilitat i la gestió sostenible de l'aigua i el sanejament per a tothom

Objectiu 7. Garantir l'accés a una energia assequible, fiable, sostenible i moderna per a tothom

Objectiu 8. Promoure un creixement econòmic sostingut, inclusiu i sostenible, l'ocupació plena i productiva i el treball digne per a tothom

Objectiu 9. Construir infraestructures resilients, promoure una industrialització inclusiva i sostenible i fomentar la innovació

Objectiu 10. Reduir la desigualtat dins i entre països

Objectiu 11. Fer que les ciutats i els assentaments humans siguin inclusius, segurs, resilients i sostenibles

Objectiu 12. Assegurar patrons de consum i producció sostenibles

Objectiu 13. Prendre mesures urgents per combatre el canvi climàtic i els seus impactes

Objectiu 14. Conservar i utilitzar de manera sostenible els oceans, els mars i els recursos marins per al desenvolupament sostenible

Objectiu 15. Protegir, restaurar i promoure l'ús sostenible dels ecosistemes terrestres, gestionar de manera sostenible els boscos, combatre la desertificació i aturar i revertir la degradació de la terra i aturar la pèrdua de biodiversitat.

Objectiu 16. Promoure societats pacífiques i inclusives per al desenvolupament sostenible, proporcionar accés a la justícia per a tothom i construir institucions efectives, responsables i inclusives a tots els nivells.

Objectiu 17. Enfortir els mitjans d'aplicació i revitalitzar l'associació mundial per al desenvolupament sostenible

Se suposa que aquesta agenda s'aplicarà completament l'any 2030 i també s'anomena *Agenda 2030 per al Desenvolupament Sostenible*. Té com a objectiu resoldre els problemes que pateix la humanitat mitjançant la regulació, l'educació i la cooperació internacional i interreligiosa. Tot i que molts dels seus objectius són bons, alguns dels seus mètodes i metes són dolents (cf. Gènesi 3:5). Aquesta agenda, també, és coherent amb l'encíclica *Laudato Si del Papa Francesc*.

La "Nova Agenda Universal" es podria anomenar la "Nova Agenda Catòlica", ja que la paraula "catòlica" significa "universal". El papa Francesc va convocar l'adopció de la *Nova Agenda Universal* "un signe important d'esperança".

desembre de 2015 (titulada oficialment *21a Conferència de les Parts de la Convenció Marc de les Nacions Unides sobre el Canvi Climàtic*). El papa Francesc també va elogiar aquest acord internacional i va aconsellar a les nacions "que segueixin acuradament el camí a seguir i amb un sentit de solidaritat cada cop més gran".

Gairebé tota la nació del món va acceptar els acords de París, que tenien objectius ambientals específics i compromisos financers. (Llavors, el president dels Estats Units, Barack Obama, va signar un document per comprometre els EUA amb això el 2016, però el 2017, el president dels Estats Units, Donald Trump, va declarar que els Estats Units NO acceptarien els acords de París acordats. Això va provocar indignació internacional i ha ajudat a aïllar els EUA. d'Europa i de moltes altres parts del món.) El papa Francesc va afirmar més tard que la humanitat "baixarà" si no fa els seus canvis relacionats amb el clima.

Tot i que ningú vol respirar aire contaminat, passar gana, empobrir-se, estar en perill, etc., els intents humans resoldran els objectius de l'agenda 2030 de les Nacions Unides i/o els acords de París els problemes als quals s'enfronta la humanitat?

L'història de les Nacions Unides

Les Nacions Unides es van formar i establir el 24 d'octubre de 1945, després de la Segona Guerra Mundial, per tal d'evitar un altre conflicte d'aquest tipus i per intentar promoure la pau al món. En la seva fundació, l'ONU tenia 51 estats membres; ara n'hi ha 193.

Hi ha hagut centenars, si no milers, de conflictes arreu del món des que es van formar les Nacions Unides, però encara no hem tingut el que es podria descriure com la tercera guerra mundial.

Alguns creuen que la cooperació internacional com les Nacions Unides pretén promoure, combinada amb el tipus d' agenda interreligiosa i ecumènica que el papa Francesc i molts altres líders religiosos estan intentant promoure , portarà pau i prosperitat.

Tanmateix, la trajectòria de les Nacions Unides per fer-ho no ha estat bona. A més dels nombrosos conflictes armats des que es van formar les Nacions Unides, milions de persones passen fam, són refugiats i/o són desesperadament pobres.

Fa més d'una dècada, les Nacions Unides es van proposar implementar els seus *Objectius de Desenvolupament del Mil·lenni*. Tenia vuit "objectius de desenvolupament", però això no va tenir èxit, fins i tot segons la mateixa ONU. Així, l'any 2015 es van adoptar els seus anomenats "17 Objectius de Desenvolupament Sostenible". Alguns són optimistes. Alguns ho consideren una fantasia utòpica.

Pel que fa a la utopia, el 6 de maig de 2016, el papa Francesc va dir que somiava amb una utopia europea humana que la seva església podria ajudar a aconseguir aquest continent. Tanmateix, el somni del Papa es convertirà en un malson (cf. Apocalipsi 18).

Pot haver-hi una mica de cooperació i èxit, però...

El Merriam Webster's Dictionary afirma que la utopia és "un lloc imaginari on el govern, les lleis i les condicions socials són perfectes". La Bíblia ensenya que la humanitat no pot resoldre els seus problemes per si sola:

²³ Senyor, sé que el camí de l'home no és en ell mateix; No és en l'home que camina per dirigir els seus propis passos. (Jeremies 10:23, NKJV a tot arreu tret que s'indiqui el contrari)

La Bíblia ensenya que la cooperació internacional fracassarà:

¹⁶ La destrucció i la misèria estan en els seus camins; ¹⁷ I el camí de la pau no han conegut. ¹⁸ No hi ha por de Déu davant els seus ulls. (Romans 3:16-18)

No obstant això, molts humans estan treballant per la seva visió d'una societat utòpica i fins i tot de vegades intenten implicar la religió. Però gairebé ningú està disposat a seguir els camins de l'únic Déu veritable. No és que no hi hagi cap progrés cap a cap dels objectius de les Nacions Unides o del Vaticà. Hi haurà alguns (i molts dels objectius són bons), així com alguns contratemps.

De fet, i probablement després d'un conflicte massiu, s'acordarà i confirmarà un tipus d'acord de pau internacional (Daniel 9:27). Quan sigui així, molts tendiran falsament a creure que la humanitat generarà una societat més pacífica i utòpica.

Molts seran acollits per aquest "progrés utòpic" internacional (cf. Ezequiel 13:10), així com per diversos signes i meravelles (2 Tessalonicencs 2:9-12). Però la Bíblia

diu que aquesta pau no durarà (Daniel 9:27; 11:31-44), malgrat el que els líders puguin afirmar (I Tessalonicencs 5:3; Isaïes 59:8).

La idea que, a part de Jesús (cf. Joan 15:5; Mateu 24:21-22), la humanitat pot portar la utopia en aquesta "actual època del mal" és un fals evangeli (Gàlates 1:3-10).

Si la humanitat sola és totalment incapaç de produir realment la utopia, és possible algun tipus d'utopia?

Sí.

El Regne de Déu farà que aquest planeta i, més tard, tota l'eternitat, sigui fantàsticament millor.

2. Una persona que professa una creença dins la basada?

La Bíblia ensenya que una societat utòpica, anomenada Regne de Déu, substituirà els governs humans (Daniel 2:44; Apocalipsi 11:15; 19:1-21).

Quan Jesús va començar el seu ministeri públic, va començar predicant l' *evangeli del Regne de Déu* . Això és el que va informar Mark:

¹⁴ Després que Joan va ser empresonat, Jesús va venir a Galilea, predicant l'evangeli del Regne de Déu, ¹⁵ i dient: «El temps s'ha complert i el Regne de Déu és a prop. Pendeu-vos i creieu en l'evangeli” (Mc 1,14-15).

El terme evangeli, prové de la paraula grega transliterada com *euangelion* , i significa "bon missatge" o "bones notícies". Al Nou Testament, la paraula anglesa "regne", relacionada amb el regne de Déu, s'esmenta aproximadament 149 vegades a la NKJV i 151 a la Bíblia de *Douay Reims* . Prové de la paraula grega transliterada com *basileia* que significa la regla o regne de la reialesa.

Els regnes humans, així com el regne de Déu, tenen un rei (Apocalipsi 17:14), cobreixen una àrea geogràfica (Apocalipsi 11:15), tenen regles (Isaïes 2:3-4; 30:9) i tenen subjectes (Lc 13:29).

Aquí teniu la primera ensenyança pública de Jesús que registra Mateu:

²³ I Jesús va recórrer tota Galilea, ensenyant a les seves sinagogues, predicant l'evangeli del Regne (Mateu 4:23).

Mateu també registra:

³⁵ Llavors Jesús va recórrer totes les ciutats i pobles, ensenyant a les seves sinagogues, predicant l'evangeli del Regne (Mateu 9:35).

El Nou Testament mostra que Jesús regnarà per sempre:

³³ I regnarà sobre la casa de Jacob per sempre, i el seu regne no tindrà fi (Lc 1:33).

Lluc registra que el propòsit que Jesús va ser enviat era predicar el Regne de Déu.
Fixeu-vos en el que Jesús va ensenyar:

⁴³ Ell els digué: «He d'anunciar el Regne de Déu també a les altres ciutats, perquè per això he estat enviat» (Lc 4:43).

Alguna vegada has sentit això predicat? Us heu adonat mai que el propòsit de Jesús per ser enviat era predicar el Regne de Déu?

Lluc també registra que Jesús va anar a predicar el Regne de Déu:

¹⁰ I els apòstols, quan van tornar, li van explicar tot el que havien fet. Llavors els va agafar i se'n va anar a un costat en un lloc abandonat de la ciutat anomenada Betsaida. ¹¹ Però quan la gent ho va saber, el van seguir; i els va rebre i els va parlar del Regne de Déu (Lc 9:10-11).

Jesús va ensenyar que el Regne de Déu hauria de ser la màxima prioritat per a aquells que el seguirien:

³³ Però busqueu primer el Regne de Déu i la seva justícia (Mateu 6:33).

³¹ Però busqueu el Regne de Déu, i totes aquestes coses us seran afegides.

³² No tingueu por, petit ramat, perquè el vostre Pare ha volgut donar-vos el regne (Lc 12:31-32).

Els cristians han de **BUSCAR PRIMERA** el Regne de Déu. Ho fan fent que això sigui la seva prioritat principal vivint com Crist voldria que visquessin i esperant amb interès el seu retorn i el seu regne. Tanmateix, la majoria dels qui professen Crist, no només no busquen primer el Regne de Déu, sinó que ni tan sols saben què és. Molts també creuen falsament que estar involucrat en la política mundana és el que Déu espera dels cristians. En no entendre el regne de Déu, no ho fan

viure ara com haurien de ser o comprendre per què la humanitat és tan defectuosa.

Fixeu-vos també que el regne serà donat a un petit ramat (cf. Romans 11:5). Es necessita humilitat per estar disposat a formar part del veritable ramat.

El Regne de Déu encara no s'ha establert a la Terra

Jesús va ensenyar que els seus seguidors haurien de pregar perquè vingué el Regne, per tant no el posseeixen ja:

⁹ Pare nostre del cel, santificat sigui el teu nom. 10 Vinga el teu regne. Es faci la teva voluntat (Mateu 6:9-10).

Jesús va enviar els seus deixebles a predicar el Regne de Déu:

¹ Després va reunir els seus dotze deixebles i els va donar poder i autoritat sobre tots els dimonis i per guarir malalties. ² Els va enviar a predicar el Regne de Déu (Lc 9:1-2).

Jesús va ensenyar que la seva presència sola no era el regne, ja que llavors el regne no es va establir a la Terra, per això va fer el que no va expulsar els dimonis en el seu nom aleshores:

²⁸ Però si expulso els dimonis per l'Esperit de Déu, segur que el Regne de Déu ha vingut sobre vosaltres (Mateu 12:28).

El veritable regne es troba en el futur, ni és aquí ara com mostra Marc:

⁴⁷ I si el teu ull et fa pecar, treu-lo. És millor que entris al Regne de Déu amb un sol ull, que no pas que tinguis dos ulls, que t'hi facin... (Marc 9:47).

²³ Jesús va mirar al seu voltant i va dir als seus deixebles: «Quan difícil és que els qui tenen riqueses entrin al Regne de Déu!» ²⁴ I els deixebles es van quedar meravellats de les seves paraules. Però Jesús tornà a respondre i els digué: «Fills, que difícil és que els qui confien en les riqueses entrin al Regne de Déu! ²⁵ És més fàcil que un camell passi per l'ull d'una agulla que no pas que un ric entri al Regne de Déu» (Mc 10,23-25).

²⁵ Us asseguro que ja no beuré del fruit de la vinya fins aquell dia que el beuré nou al Regne de Déu» (Marc 14:25).

⁴³ Josep d'Arimatea, un destacat membre del consell, que ell mateix esperava el Regne de Déu, venia i prengué coratge... (Mc 15:43).

Jesús va ensenyar que el regne ara no forma part d'aquest món actual:

³⁶ Jesús respongué: «El meu regne no és d'aquest món. Si el meu regne fos d'aquest món, els meus servents lluitarien perquè no fos lliurat als jueus; però ara el meu regne no és d'aquí» (Joan 18:36).

Jesús va ensenyar que el regne vindrà després que torni com a rei:

³¹ «Quan vingui el Fill de l'home en la seva glòria, i tots els sants àngels amb ell, llavors s'asseurà al tron de la seva glòria. ³² Totes les nacions s'aplegaran davant d'ell, i els separarà els uns dels altres, com un pastor separa les seves ovelles de les cabres. ³³ I posarà les ovelles a la seva dreta, i les cabres a l'esquerra. ³⁴ Aleshores el Rei dirà als que estan a la seva dreta: Veniu, beneïts del meu Pare, heredeu el Regne preparat per a vosaltres des de la fundació del món (Mateu 25:31-34).

Com que el Regne de Déu no és aquí, no veurem una autèntica utopia fins que no s'hagi establert. Com que la majoria no entén el regne de Déu, no entenen com funciona el seu govern amorós.

El Regne de Déu no vindrà «fins que no entri la plenitud dels gentils» (Romans 11:25), i això encara no ha passat.

Com va dir Jesús que era el Regne?

Jesús va donar algunes explicacions de com és el Regne de Déu:

²⁶ I digué: «El Regne de Déu és com si un home escampés llavor a terra, ²⁷ i dormia de nit i s'aixequés de dia, i la llavor brotés i creixia, ell mateix no sap com. ²⁸ Perquè la terra dóna collites per si sola: primer la fulla, després el cap, després el gra ple al cap. ²⁹ Però quan el gra madura, de seguida posa la falç, perquè ha arribat la collita» (Mc 4,26-29).

¹⁸ Llavors va dir: «Com és el Regne de Déu? I amb què ho compararé? ¹⁹ És com un gra de mostassa que un home va agafar i va posar al seu jardí; i va créixer i es va convertir en un gran arbre, i els ocells del cel van niar a les seves branques». ²⁰ I de nou va dir: «A què compararé el Regne de

Déu? ²¹ És com el llevat que una dona va agafar i va amagar en tres mesures de farina, fins que tot va ser llevat» (Lluc 13:18-21).

Aquestes paràboles suggereixen que, al principi, el Regne de Déu és força petit, però es farà gran.

Luke també va gravar:

²⁹ Vindran de l'est i de l'oest, del nord i del sud, i s'asseuran al Regne de Déu (Lc 13:29).

Així, el Regne de Déu tindrà gent d'arreu del món. NO es limitarà a aquells que tinguin ascendència israelita o grups ètnics específics. La gent, d'arreu, s'asseurà en aquest regne.

Lluc 17 i el Regne

Lluc 17:20-21 perplexa alguns. Però abans d'arribar a això, observeu que la gent realment menjarà al Regne de Déu:

¹⁵ «Feliç el qui menjarà pa al Regne de Déu!» (Lluc 14:15).

Com que la gent (en el futur) menjarà al Regne de Déu, no és només una cosa reservada al seu cor ara, malgrat les equivocacions de traducció o malentesos de Lluc 17:21 que suggereixen el contrari.

La traducció de Moffatt de Lluc 17:20-21 pot ajudar a alguns a entendre:

²⁰ Quan els fariseus li van preguntar quan vindria el Regne de Déu, els va respondre: «El Regne de Déu no vindrà com espereu veure'l; ²¹ Ningú dirà: "Aquí està" o "Aquí està", perquè el Regne de Déu és ara enmig teu". (Lluc 17:20-21, Moffatt; vegeu també les traduccions de NASB i ESV)

Observeu que Jesús estava parlant als fariseus inconversos, carnals i hipòcrites. Jesús "els va respondre", van ser els fariseus els que van fer la pregunta a Jesús. Es van negar a reconèixer-lo.

Eren a l'ESGLÉSIA? No!

Jesús tampoc no parlava d'una església que s'organitzaria aviat. Tampoc estava parlant de sentiments a la ment o al cor.

Jesús parlava del seu REGNAT! Els fariseus no li preguntaven sobre una església. No sabien res de cap església del Nou Testament que aviat començaria. No estaven preguntant sobre un tipus de sentiment bonic.

Si algú pensa que el Regne de Déu és l'ESGLÉSIA, i el Regne de Déu estava "dins" dels fariseus, era L'ESGLÉSIA dins dels fariseus? Evidentment que no!

Aquesta conclusió és bastant ridícula, no? Tot i que algunes traduccions protestants tradueixen part de Lluç 17:21 com "el Regne de Déu és "dins vostre" (NKJV/KJV), fins i tot la *Bíblia catòlica de Nova Jerusalem* ho tradueix correctament com "el Regne de Déu és entre vosaltres".

Jesús era el d'entre els fariseus. Ara, els fariseus pensaven que esperaven el Regne de Déu. Però ho van entendre malament. Jesús va explicar que no seria un Regne local o limitat només per als jueus, com ells semblaven pensar (ni una església com alguns creuen ara). El Regne de Déu no seria només un dels molts regnes humans i visibles que la gent podria assenyalar o veure, i dir: "Això és, aquí"; o "això és el Regne, allà".

Jesús, ell mateix, va néixer per ser el REI d'aquell Regne, com va dir clarament a Pilat (Joan 18:36-37). Comprèn que la Bíblia utilitza els termes "rei" i "regne" de manera intercanviable (p. ex. Daniel 7:17-18,23). El REI del futur Regne de Déu estava, aleshores i allà, al costat dels fariseus. Però no el reconeixien com el seu rei (Joan 19:21). Quan Ell torni, el món el rebutjarà (Apocalipsi 19:19).

Jesús va continuar, en els següents versets de Lluç 17, per descriure la seva segona vinguda, quan el Regne de Déu governarà TOTA LA TERRA (continuant amb el Moffatt per a la coherència en aquest capítol):

²² Va dir als seus deixebles: «Vindran dies en què desitjareu en va tenir un sol dia del Fill de l'home. ²³ Els homes diran: 'Mireu, aquí està!' 'Mira, allà està!' però no sortiu ni córrer darrere d'ells, ²⁴ perquè com un llamp que brilla d'un costat a l'altre del cel, així serà el Fill de l'home el seu dia. ²⁵

Però primer ha de suportar un gran sofriment i ser rebutjat per la generació actual. (Lluc 17:22-25, Moffatt)

Jesús es va referir als llamps, com en Mateu 24:27-31, descrivint la seva segona vinguda per governar el món sencer. Jesús no vol dir que el seu poble no el podrà veure quan torni.

La gent no el reconeixerà com el seu REI (Apocalipsi 11:15) i lluitarà contra Ell (Apocalipsi 19:19)! Molts pensaran que Jesús representa l'Anticrist. Jesús no estava dient que el Regne de Déu estigués dins d'aquests fariseus; els va dir en un altre lloc que no estarien al Regne a causa de la seva hipocresia (Mateu 23:13-14). Tampoc Jesús deia que l'Església seria el Regne.

El Regne de Déu és quelcom que els humans podran entrar algun dia, com a la resurrecció dels justos! Tanmateix, fins i tot Abraham i els altres patriarques encara no hi són (cf. Hebreus 11:13-40).

Els deixebles sabien que el Regne de Déu no estava dins d'ells personalment aleshores, i que havia d'aparèixer com el següent, que va venir després de Lluc 17:21, mostra:

¹¹ Quan van sentir aquestes coses, va dir una altra paràbola, perquè era a prop de Jerusalem i perquè pensaven que el Regne de Déu apareixeria immediatament (Lc 19:11).

El Regne era clarament en el futur

Com pots saber si el Regne és a prop? Com a part d'abordar aquesta pregunta, Jesús va enumerar els esdeveniments profètics (Lluc 21:8-28) i després va ensenyar:

²⁹ Mireu la figuera i tots els arbres. ³⁰ Quan ja estan brotant, veieu i sabeu per vosaltres mateixos que l'estiu és a prop. ³¹ Així també vosaltres, **quan veieu passar aquestes coses, sabeu que el Regne de Déu és a prop** (Lc 21:29-31).

Jesús volia que el seu poble seguís els esdeveniments profètics per saber quan vindria el Regne. Jesús en un altre lloc va dir al seu poble que vigilés i prestés atenció als esdeveniments profètics (Lluc 21:36; Marc 13:33-37). Malgrat les

paraules de Jesús, molts rebutgen veure esdeveniments mundials vinculats profèticament.

A Lluç 22 i 23, Jesús va tornar a mostrar que el Regne de Déu era quelcom que es compliria en el futur quan ensenyés:

¹⁵ «Amb desig ardent he desitjat menjar aquesta Pasqua amb vosaltres abans de patir; ¹⁶ perquè us dic que ja no en menjaré més fins que es compleixi en el Regne de Déu. ¹⁷ Llavors va agafar la copa, va donar gràcies i va dir: «Preneu això i repartiu-lo entre vosaltres; ¹⁸ perquè us dic que no beuré del fruit de la vinya fins que vingui el Regne de Déu» (Lluç 22:15-18).

³⁹ Però un d'aquells malfactors que van ser crucificats amb ell el blasfemava i li deia: «Si ets el Messies, salva't a tu mateix i salva'ns també a nosaltres». ⁴⁰ I el seu company el va increpar i ell li va dir: «No tens por de Déu? Perquè vosaltres també esteu en condemna amb ell. ⁴¹ I ho fem amb justícia, perquè som dignes, perquè se'ns retribueix segons el que hem fet, però aquest no ha fet res de dolent». ⁴² I va dir a Yeshua: "Senyor meu, recorda't de mi quan entris al teu Regne". ⁴³ Però Yeshua li va dir: "En veritat, et dic que avui estaràs amb mi al paradís". (Lluç 23:39-43, arameu en anglès senzill)

mostren tant Marc com Lluç :

⁴³ Josep d'Arimatea, un destacat membre del consell, que ell mateix esperava el Regne de Déu, venia i prengué coratge... (Mc 15:43).

⁵¹ Era d'Arimatea, ciutat dels jueus, que també esperava el Regne de Déu (Lc 23:51).

És després de la resurrecció (I Corintis 15:50-55) que els cristians naixeran de nou per entrar al Regne de Déu, com recorda Joan:

³ Jesús respongué i li digué: «En veritat, et dic que si algú no neix de nou, no pot veure el Regne de Déu». ⁴ Nicodem li digué: «Com pot néixer un home quan és vell? Podrà entrar per segona vegada al ventre de la seva

mare i néixer?⁵ Jesús va respondre: «En veritat us asseguro que si no neix d'aigua i de l'Esperit, no pot entrar al Regne de Déu (Joan 3:3-5).

Només el poble de Déu veurà l'últim Regne de Déu postmil·lenari.

Ara, si us plau, entengueu més que després que Jesús va ressuscitar, va tornar a ensenyar sobre el Regne de Déu:

³ També es va presentar viu després del seu patiment amb moltes proves infal·libles, essent vist per ells durant quaranta dies i parlant de les coses relatives al Regne de Déu (Fets 1:3).

Els primers i els últims sermons que Jesús va fer eren sobre el Regne de Déu! Jesús va venir com a missatger per ensenyar sobre aquest Regne.

Jesús també va fer que l'apòstol Joan escrigués sobre el Regne mil·lenari de Déu que hi hauria a la terra. Fixeu-vos en el que va fer escriure a Joan:

⁴ Vaig veure les ànimes dels que havien estat decapitat pel seu testimoni de Jesús i per la paraula de Déu, que no havien adorat la bèstia ni la seva imatge, i no havien rebut la seva marca al front ni a les mans. I van viure i regnar amb Crist durant mil anys (Apocalipsi 20:4).

Els primers cristians van ensenyar que el Regne mil·lenari de Déu seria a la terra i substituiria els governs del món tal com ensenya la Bíblia (vegeu Apocalipsi 5:10, 11:15).

Per què, si el Regne de Déu és tan important, la majoria no n'han sentit gaire a parlar?

En part perquè Jesús ho va anomenar un misteri:

¹¹ I els digué: «A vosaltres, us ha donat conèixer el misteri del Regne de Déu; però als qui són fora, totes les coses vénen en paràboles (Marc 4:11).

Fins i tot avui el veritable Regne de Déu és un misteri per a la majoria, així com gran part del pla de Déu (vegeu també el nostre llibre gratuït en línia a

www.ccog.org titulat: EL MISTERI DEL PLA DE DÉU Per què Déu va crear alguna cosa? Per què Déu us va fer? ?).

Penseu, també, que Jesús va dir que la fi (de l'edat) arribarà (poc) DESPRÉS que l'evangeli del regne sigui predicat a tot el món com a TESTIMONI:

¹⁴I aquest evangeli del regne serà predicat a tot el món com a testimoni a totes les nacions, i llavors arribarà la fi (Mateu 24:14).

Proclamar l'evangeli del Regne de Déu és important i s'ha d'aconseguir en aquests temps finals. És un "bon missatge", ja que ofereix l'esperança real als mals de la humanitat, malgrat el que els líders polítics puguin ensenyar.

Si teniu en compte les paraules de Jesús, hauria de quedar clar que la veritable església cristiana hauria de proclamar ara l'evangeli del regne. Aquesta hauria de ser la seva màxima prioritat per a l'Església. I per fer-ho correctament, s'han d'utilitzar diversos idiomes. Això és el que l'Església *Continuada* de Déu s'esforça a fer. I és per això que aquest llibret s'ha traduït a nombrosos idiomes.

Jesús va ensenyar que la majoria NO acceptaria el seu camí:

¹³«Entreu per la porta estreta; perquè ampla és la porta i ample és el camí que porta a la destrucció, i molts hi entren. ¹⁴Perquè estreta és la porta i difícil és el camí que porta a la vida, i són pocs els que la troben. (Mateu 7:13-14)

L'evangeli del Regne de Déu porta a la vida!

Pot ser interessant assenyalar que, tot i que la majoria dels cristians que es professen semblen inconscients de la idea que l'èmfasi de Crist estava en la predicació de l'evangeli del Regne de Déu, els teòlegs i historiadors seculars sovint han entès que això és el que realment ensenya la Bíblia.

No obstant això, Jesús, ell mateix, esperava que els seus deixebles ensenyessin l'evangeli del Regne de Déu (Lc 9: 2,60). Com que el futur regne es basarà en les lleis de Déu, portarà pau i prosperitat, i obeir aquestes lleis en aquesta època conduirà a la veritable pau (Salm 119:165; Efesis 2:15).

I aquesta bona notícia del regne era coneguda a les escriptures de l'Antic Testament.

3. Coma força definicions e comunicar la vertat biblica sus?

El primer i l'últim sermó registrat de Jesús va implicar la proclamació de l'evangeli del Regne de Déu (Marc I:14-15; Fets 1:3).

El Regne de Déu és quelcom que els jueus de l'època de Jesús haurien d'haver conegut alguna cosa, tal com s'esmentava a les seves escriptures, que ara anomenem l'Antic Testament.

Daniel va ensenyar sobre el Regne

El profeta Daniel va escriure:

⁴⁰ I el quart regne serà tan fort com el ferro, en la mesura que el ferro trenca i ho trenca tot; i com el ferro que aixafa, aquell regne trencarà a trossos i esclafarà tots els altres. ⁴¹ Mentre que has vist els peus i els dits dels peus, en part de fang de terrisser i en part de ferro, el regne estarà dividit; però la força del ferro hi haurà, tal com has vist el ferro barrejat amb argila ceràmica. ⁴² I com els dits dels peus eren en part de ferro i en part d'argila, així el regne serà en part fort i en part fràgil. ⁴³ Com has vist el ferro barrejat amb l'argila ceràmica, es barrejaran amb la llavor dels homes; però no s'adheriran entre si, com el ferro no es barreja amb l'argila. ⁴⁴ I en els dies d'aquests reis, el Déu del cel establirà un regne que mai serà destruït; i el regne no serà deixat a altres pobles; trencarà a trossos i consumirà tots aquests regnes, i es mantindrà per sempre (Daniel 2:40-44).

¹⁸ Però els sants de l'Altíssim rebran el regne i posseiran el regne per sempre, fins i tot per sempre i per sempre. (Daniel 7:18).

²¹ «Estava mirant; i el mateix corn estava fent la guerra contra els sants, i els imposava, ²² fins que va arribar l'Antic de dies, i es va fer un judici a favor dels sants de l'Altíssim, i va arribar el moment perquè els sants posseïssin el regne. . (Daniel 7:21-22)

De Daniel ens assabentem que arribarà el moment en què el Regne de Déu destruirà els regnes d'aquest món i durarà per sempre. També aprenem que els sants tindran la seva part en rebre aquest regne.

Moltes parts de les profecies de Daniel són per al nostre temps del segle ^{xxi}.

Observeu alguns passatges del Nou Testament:

¹² «Les deu banyes que has vist són deu reis que encara no han rebut cap regne, però reben autoritat durant una hora com a reis amb la bèstia. ¹³ Aquests tenen un mateix pensament i donaran el seu poder i autoritat a la bèstia. ¹⁴ Aquests faran la guerra contra l'Anyell, i l'Anyell els vencerà, perquè és el Senyor dels senyors i el Rei dels reis; i els qui estan amb Ell són cridats, escollits i fidels". (Apocalipsi 17:12-14)

Així doncs, veiem tant a l'Antic com al Nou Testament el concepte que hi haurà un regne terrenal del temps final amb deu parts i que Déu el destruirà i establirà el seu regne.

Isaïes va ensenyar sobre el Regne

Déu va inspirar Isaïes a escriure sobre la primera part del Regne de Déu, el regnat de mil anys conegut com el mil·lenni, d'aquesta manera:

¹ Sortirà una vara de la tija de Jessè, i de les seves arrels creixerà una branca. ² L'Esperit del Senyor reposarà sobre ell, l'Esperit de saviesa i d'enteniment, Esperit de consell i força, Esperit de coneixement i de por del Senyor.

³ El seu delit és el temor del Senyor, i no jutjarà per la vista dels seus ulls, ni decidirà per l'oïda de les seves orelles; ⁴ Però jutjarà els pobres amb justícia, i decidirà amb justícia

pels mansos de la terra; Ell colpejarà la terra amb la vara de la seva boca, i amb l'alè dels seus llavis matarà els malvats. ⁵ La justícia serà el cinturó dels seus lloms, i la fidelitat el cinturó de la seva cintura.

⁶ “També el llop habitarà amb l'anyell, el lleopard s'acostarà amb el cabrit, el vedell i el lleó i la cria grassa junts; I un nen petit els guiarà. ⁷ La vaca i l'ós pasturaran; Els seus fills s'acostaran junts; I el lleó menjarà palla com el bou. ⁸ La cria jugarà al forat de la cobra, i el nen deslletat posarà la mà al cau de l'escurçó. ⁹ No faran mal ni destruiran a tota la meva muntanya santa, perquè la terra estarà plena del coneixement del Senyor, com les aigües cobreixen el mar.

¹⁰ “Aquell dia hi haurà una arrel de Jessè, que s'aixecarà com a estendard per al poble; Perquè els gentils el buscaran, i el seu lloc de descans serà gloriós”. (Isaïes 11:1-10)

La raó per la qual em vaig referir a això com la primera part o primera fase del Regne de Déu, és que aquest és un temps en què serà físic (abans del temps en què la ciutat santa, Nova Jerusalem baixa del cel, Apocalipsi 21) i durarà mil anys. Isaïes va confirmar l'aspecte físic d'aquesta fase quan va continuar amb:

¹¹ Aquell dia succeirà que el Senyor tornarà a posar la seva mà per segona vegada per recuperar la resta del seu poble que ha quedat, d'Assíria i d'Egipte, de Patros i Cuix, d'Elam i Sinar, d' Hamat i de illes del mar.

¹² Ell aixecarà un estendard per a les nacions, i reunirà els marginats d'Israel, i reunirà els dispersos de Judà dels quatre racons de la terra. ¹³ També s'apagarà l'enveja d'Efraïm, i els enemics de Judà seran exterminats; Efraïm no envejarà Judà, i Judà no assetjarà Efraïm. ¹⁴ Però volaran sobre l'espatlla dels filisteus cap a l'oest; Junts saquejaran la gent d'Orient; Posaran la mà sobre Edom i Moab; I el poble d'Amón els obeerà. ¹⁵ El Senyor destruirà completament la llengua del mar d'Egipte; Amb el seu vent fort sacsejarà el seu puny sobre el riu, i el colpejarà als set rierols, i farà creuar els homes amb calçat sec. ¹⁶ Hi haurà una carretera per a la resta del seu poble que quedarà d'Assíria, com va ser per a Israel el dia que va pujar de la terra d'Egipte. (Isaïes 11:11-16)

Isaïes també es va inspirar per escriure:

² Ara succeirà en els darrers dies que la muntanya de la casa del Senyor s'assentarà al cim de les muntanyes i s'elevant per sobre dels turons; I totes les nacions hi fluïran. ³ Molta gent vindrà i dirà: «Vine, pugem a la muntanya del Senyor, a la casa del Déu de Jacob; Ell ens ensenyarà els

seus camins, i caminarem pels seus camins". **Perquè de Sió sortirà la llei**, i la paraula del Senyor de Jerusalem. ⁴ Ell jutjarà entre les nacions i reprendrà molts pobles; Convertiran les seves espases en reixes d'arada, i les seves llances en podadores; **La nació no alçarà l'espasa contra la nació, ni aprendran més la guerra.** ... ¹¹ Les mirades altes de l'home seran humiliades, l'altiveria dels homes s'abaixarà, i només el Senyor serà exaltat en aquell dia. (Isaïes 2: 2-4,11)

Per tant, serà un temps utòpic de pau a la terra. En definitiva, això serà per sempre, amb Jesús governant. Basat en diverses escriptures (Salm 90:4; 92:1; Isaïes 2:11; Osees 6:2), el Talmud jueu ensenya que això dura 1.000 anys (Talmud babilònic: Tractate Sanhedrin Folio 97a).

I saiah es va inspirar per escriure també el següent:

⁶Perquè ens ha nascut un nen, ens ha estat donat un fill; I el govern estarà a la seva espatlla. I el seu nom s'anomenarà meravellós, conseller, Déu poderós, Pare etern, príncep de la pau. ⁷L'augment del seu govern i la pau no tindran fi, sobre el tron de David i sobre el seu regne, per ordenar-lo i establir-lo amb judici i justícia Des d'aleshores, fins i tot per sempre. El zel del Senyor dels exèrcits ho farà. (Isaïes 9:6-7)

Observeu que Isaïes va dir que Jesús vindria i establiria un regne amb un govern. Si bé molts que professen Crist citen aquest passatge, especialment al desembre de cada any, solen passar per alt que és profetitzar més que el fet que Jesús naixeria. La Bíblia mostra que el Regne de Déu té un govern amb lleis sobre els súbdits, i que Jesús ho farà. Isaïes, Daniel i altres ho van profetitzar.

Les lleis de Déu són el camí de l'amor (Mateu 22:37-40; Joan 15:10) i el Regne de Déu es regirà en funció d'aquestes lleis. Per tant, el Regne de Déu, malgrat quants al món el vegin, es basarà en l'amor.

Salms i més

No van ser només Daniel i Isaïes que Déu va inspirar per escriure sobre el vinent Regne de Déu.

Ezequiel es va inspirar per escriure que aquells de les *tribus* d'Israel (no només els jueus) que estaven dispersos durant el temps de la Gran Tribulació es reuniran al regne mil·lenari:

¹⁷ Per tant, digueu: Així diu el Senyor Déu: «Us reuniré d'entre els pobles, us reuniré dels països on heu estat dispersos, i us donaré la terra d'Israel.»

¹⁸ I hi aniran, i llevaran d'allà totes les seves coses detestables i totes les seves abominacions. ¹⁹ Llavors els donaré un sol cor, i posaré dins d'ells un esperit nou, i treure'ls el cor de pedra de la seva carn i els donaré un cor de carn, ²⁰ perquè segueixin els meus estatuts i guardin els meus judicis i fer-los; i ells seran el meu poble, i jo seré el seu Déu. ²¹ Però pel que fa als que el cor segueix el desig de les seves coses abominables i les seves abominacions, els pagaré les seves obres sobre el seu propi cap", diu el Senyor Déu. (Ezequiel 11:17-21)

Els descendents de les tribus d'Israel ja no es dispersaran, sinó que obeeiran els estatuts de Déu i deixaran de menjar coses abominables (Levític 11; Deuteronomi 14).

Observeu el següent als Salms sobre les bones notícies del regne de Déu:

²⁷ Tots els extrems del món es recordaran i es tornaran al Senyor, i totes les famílies de les nacions s'adoraran davant teu. ²⁸ Perquè el regne és del Senyor, i ell governa sobre les nacions. (Salms 22:27-28)

⁶ El teu tron, oh Déu, és per sempre i per sempre; Un ceptre de justícia és el ceptre del teu regne. (Salms 45:6)

¹ Oh, canteu al Senyor un cant nou! Canteu al Senyor, tota la terra. ² Canteu al Senyor, beneïu el seu nom; Proclameu dia a dia la bona nova de la seva salvació. ³ Proclama la seva glòria entre les nacions, les seves meravelles entre tots els pobles. (Salms 96:1-3; també cf. I Cròniques 16:23-24)

¹⁰ Totes les teves obres et lloaran, Senyor, i els teus sants et beneiran. ¹¹ Parlaran de la glòria del teu regne, i parlaran del teu poder, ¹² per donar a conèixer als fills dels homes els seus actes poderosos, i la majestat gloriosa

del seu regne. ¹³El teu regne és un regne etern, I el teu domini perdura per totes les generacions. (Salm 145:10-13)

Diversos escriptors de l'Antic Testament també van escriure sobre aspectes del regne (per exemple Ezequiel 20:33; Abdies 21; Miquees 4:7).

Així, quan Jesús va començar a ensenyar l'evangeli del Regne de Déu, el seu públic immediat estava familiaritzat amb el concepte bàsic.

4. Mena d'escais pejoratiu utilitzat per se trufar dels crestians?

Tot i que molts actuen com si l'evangeli fos només la bona notícia sobre la persona de Jesús, la realitat és que els seguidors de Jesús van ensenyar l'evangeli del Regne de Déu. Aquest és el missatge que Jesús va portar.

L'apòstol Pau va escriure sobre el Regne de Déu i Jesús:

⁸ I va entrar a la sinagoga i va parlar amb valentia durant tres mesos, raonant i persuadant sobre les coses del Regne de Déu (Fets 19:8).

²⁵ I de fet, ara sé que tots vosaltres, entre els quals he anat predicant el Regne de Déu (Fets 20:25).

²³ Llavors, quan l'havien fixat un dia, molts es van acostar a ell al seu allotjament, als quals va explicar i va donar testimoni solemne del Regne de Déu, persuadir-los de Jesús tant per la Llei de Moisès com pels profetes, des del matí fins al vespre. ... ³¹ **predicant el Regne de Déu i ensenyant les coses que concerneixen al Senyor Jesucrist** amb tota confiança, sense que ningú li ho prohibeix (Fets 28 : 23,31).

Tingueu en compte que el Regne de Déu no és només sobre Jesús (encara que Ell n'és una part important), ja que Pau també va ensenyar sobre Jesús per separat del que va ensenyar sobre el Regne de Déu.

Pau també ho va anomenar l'evangeli de Déu, però encara era l'evangeli del Regne de Déu:

⁹ ... us hem predicat l'evangeli de Déu ... ¹² perquè camineu digne de Déu que us crida al seu propi regne i glòria. (I Tessalonicencs 2: 9,12)

Pau també ho va anomenar l'evangeli de Crist (Romans I:16). El "bon missatge" de Jesús, el missatge que va ensenyar.

Penseu que no es tractava simplement d'un evangeli sobre la persona de Jesucrist o només sobre la salvació personal. Pau va dir que l'evangeli de Crist incloïa obeir Jesús, el seu retorn i el judici de Déu:

⁶... Déu per pagar amb tribulació als qui us molesten, ⁷i per donar-vos a vosaltres, que esteu angoixats, repòs amb nosaltres quan el Senyor Jesús es manifesti des del cel amb els seus àngels poderosos, ⁸ amb foc flamí venjant-se dels qui no coneixen Déu, i als qui no obeeixen l'evangeli de nostre Senyor Jesucrist. ⁹ Aquests seran castigats amb la destrucció eterna de la presència del Senyor i de la glòria del seu poder, ¹⁰ quan vingui, aquell dia, a ser glorificat en els seus sants i a ser admirat entre tots els qui creuen, perquè el nostre testimoniatge entre vosaltres es va creure (2 Tessalonicencs 1:6-10).

El Nou Testament mostra que el regne és quelcom que rebrem, no que ara el posseïm completament:

²⁸ Estem rebent un regne que no es pot sacsejar (Hebreus 12:28).

Podem comprendre i esperar formar part del Regne de Déu ara, però no hi hem entrat del tot.

Pau va confirmar específicament que un no entra completament al Regne de Déu com a humà mortal, com passa *després de* la resurrecció:

⁵⁰ Ara dic això, germans, que la carn i la sang no poden heretar el regne de Déu; ni la corrupció hereta la incorrupció. ⁵¹ Heus aquí, us dic un misteri: no tots dormirem, però tots serem canviats, ⁵² en un moment, en un obrir i tancar d'ulls, a l'última trompeta. Perquè sonarà la trompeta, i els morts ressuscitaran incorruptibles, i serem transformats (1 Corintis 15:50-52).

¹ Per tant, us demano davant Déu i el Senyor Jesucrist, que jutjarà els vius i els morts en la seva aparició i el seu regne.

(2 Timoteu 4:1).

Pau no només va ensenyar això, sinó que Jesús lliuraria el Regne a Déu Pare:

²⁰ Però ara Crist ha ressuscitat d'entre els morts i s'ha convertit en la primícia dels que s'han adormit. ²¹ Perquè com que per l'home va venir la mort, per l'home també va venir la resurrecció dels morts. ²² Perquè com en Adam tots moren, així en Crist tots seran reviscats. ²³ Però cadascú en el seu ordre: Crist les primícies, després els que són de Crist en la seva vinguda. ²⁴ Llavors arribarà la fi, quan lliurarà el regne a Déu Pare, quan posarà fi a tot domini, a tota autoritat i poder. ²⁵ Perquè ha de regnar fins que hagi posat tots els enemics sota els seus peus. (I Corintis 15:20-25).

Pau també va ensenyar que els injustos (infractors de manaments) no heretaran el Regne de Déu:

⁹ No sabeu que els injustos no heretaran el Regne de Déu? No us deixeu enganyar. Ni els fornicadors, ni els idòlatres, ni els adúlter, ni els homosexuals, ni els sodomites, ¹⁰ ni els lladres, ni els cobedors, ni els borratxos, ni els insultants, ni els extorsionadors heretaran el Regne de Déu (I Corintis 6:9-10).

¹⁹ Ara són evidents les obres de la carn, que són: adulteri, fornicació, impuresa, lascivia, ²⁰ idolatria, bruixeria, odi, contencions, gelosies, esclats d'ira, ambicions egoïstes, dissensions, heretgies, ²¹ enveja, assassinats, embriaguesa, gresca, i similars; del que us dic abans, tal com també us vaig dir en el passat, que els qui practiquen aquestes coses no heretaran el Regne de Déu (Gàlates 5:19-21).

⁵ Per això ja sabeu que cap fornicador, impur, ni avar, que sigui idòlatra, no té cap herència en el Regne de Crist i Déu (Efesius 5:5).

Déu té estàndards i exigeix el penediment del pecat per poder entrar al seu regne. L'apòstol Pau va advertir que alguns no ensenyarien que l'evangeli de Jesús és la resposta, però un altre és:

³ Gràcia a vosaltres i pau de part de Déu Pare i del nostre Senyor Jesucrist, ⁴ que es va lliurar a si mateix pels nostres pecats, per alliberar-nos d'aquest segle dolent, segons la voluntat del nostre Déu i Pare, ⁵ a qui sigui la glòria . per sempre més. Amén. ⁶ Em sorprèn que us allunyeu tan aviat d'Aquell que us va cridar en la gràcia de Crist, a un altre evangeli, ⁷ que no és un altre; però n'hi ha que us molesten i volen pervertir l'evangeli de Crist. ⁸ Però encara que nosaltres, o un àngel del cel, us prediquem un altre

evangeli que el que us hem anunciat, que sigui maleït. ⁹ Com hem dit abans, ara ho torno a dir: si algú us anuncia un altre evangeli que el que heu rebut, que sigui maleït. (Galates 1:3-9)

³ Però em temo que, d'alguna manera, com la serp va enganyar Eva amb la seva astúcia, així els vostres pensaments es corrompeixen de la senzillesa que hi ha en Crist. ⁴ Perquè si el que ve predica un altre Jesús a qui no hem predicat, o si rebeu un esperit diferent que no heu rebut, o un evangeli diferent que no heu acceptat, ho podeu suportar! (2 Corintis 11:3-4)

Quin era l'evangeli "altre" i "diferent", en realitat fals?

El fals evangeli té diverses parts.

En general, el fals evangeli és creure que no has d'obeir Déu i realment esforçar-te per viure fidels a la seva manera mentre afirmes conèixer Déu (cf. Mateu 7:21-23). Acostuma a ser egoista.

La serp va enganyar Eva per caure en un fals evangeli fa gairebé 6000 anys (Gènesi 3), i els humans han cregut que saben millor que Déu i que haurien de decidir el bé i el mal per ells mateixos. Sí, després que Jesús vingüés, el seu nom sovint s'adjuntava a diversos falsos evangelis, i això ha continuat i continuarà fins al temps de l'anticrist final.

Ara en l'època de l'apòstol Pau, el fals evangeli era essencialment una barreja gnòstica/mística de veritat i error. Els gnòstics creien bàsicament que el coneixement especial era el que es necessitava per assolir la visió espiritual, inclosa la salvació. Els gnòstics tendien a creure que el que feia la carn no tenia cap conseqüència particular i s'oposaven a obeir Déu en qüestions com el dissabte del setè dia. Un d'aquests falsos líders va ser Simó el Mag, que va ser advertit per l'apòstol Pere (Fets 8:18-21).

Però no és fàcil

El Nou Testament mostra que Felip va ensenyar el Regne de Déu:

⁵ Aleshores Felip va baixar a la ciutat de Samaria i els va predicar Crist. ...
¹² van creure a Felip mentre predicava les coses sobre el Regne de Déu...
(Fets 8: 5,12).

Però Jesús, Pau i els deixebles van ensenyar que no és fàcil entrar al Regne de Déu:

²⁴ I quan Jesús va veure que estava molt trist, va dir: «Quan difícil és que els qui tenen riqueses entrin al Regne de Déu! ²⁵ Perquè és més fàcil que un camell passi per l'ull d'una agulla que no pas que un ric entri al Regne de Déu".

²⁶ I els qui ho van sentir van dir: "Qui, doncs, es pot salvar?"

²⁷ Però ell va dir: «El que és impossible als homes és possible a Déu». (Lluc 18:24-27)

²² «Amb moltes tribulacions hem d'entrar al Regne de Déu » (Fets 14:22).

³ Hem de donar sempre gràcies a Déu per vosaltres, germans, tal com és

adequat, perquè la vostra fe creix moltíssim, i l'amor de cadascú de vosaltres abunda els uns als altres, ⁴ de manera que nosaltres mateixos ens gloriem de vosaltres entre les Esglésies de Déu per la vostra paciència i la vostra fe en totes les vostres persecucions i tribulacions que patiu, ⁵ que és una prova manifesta del just judici de Déu, perquè siguis considerat digne del Regne de Déu, pel qual també pateixes; ⁶ perquè és una cosa justa per a Déu compensar amb tribulació als qui us molesten, ⁷ i donar-vos repòs a vosaltres, que esteu angoixats, quan el Senyor Jesús es manifesti des del cel amb els seus àngels poderosos (2 Tessalonicencs 1:3-7).).

A causa de les dificultats, ara només alguns són cridats i escollits en aquesta època per formar-ne part (Mateu 22:1-14; Joan 6:44; Hebreus 6:4-6). D'altres s'anomenaran més tard, ja que la Bíblia mostra que «els qui van errar d'esperit s'entendran, i els que es van queixar aprendran doctrina» (Isaïes 29:24).

L'apòstol Pere va ensenyar que el regne era etern i que l'evangeli de Déu s'havia d'obeir amb diligència o hi hauria judici:

¹⁰ Per tant, germans, sigueu encara més diligents per assegurar la vostra crida i elecció, perquè si feu aquestes coses, no ensopegareu mai; ¹¹ perquè així us donarà una entrada abundant al regne etern del nostre Senyor i Salvador Jesucrist (2 Pere 1:10-11).

¹⁷ Perquè ha arribat l'hora que el judici comenci a la casa de Déu; i si comença primer per nosaltres, quin serà el final dels qui no obeeixen l'evangeli de Déu? (1 Pere 4:17).

Els últims llibres de la Bíblia i el Regne

La Bíblia ensenya que "Déu és amor" (1 Joan 4:8,16) i Jesús és Déu (Joan 1:1,14): el Regne de Déu tindrà un Rei que és amor i les lleis del qual recolzen l'amor, no l'odi. (cf. Apocalipsi 22:14-15).

La Bíblia també mostra que Déu enviarà un àngel que proclamarà l'evangeli etern del regne de Déu (Apocalipsi 14:6-7) i després un altre àngel per assenyalar que malgrat semblar gran, Babilònia cau (Apocalipsi 14:8-9). Aquests missatges seran confirmacions sobrenaturals de l'evangeli que el món haurà rebut prèviament com a testimoni i semblen ser factors per a la "gran multitud" que vindrà a Déu durant el final (Apocalipsi 7:9-14). A diferència del poder final babilònic que sorgirà i caurà (cf. Apocalipsi 18:1-18), la fase final del regne de Déu dura per sempre:

¹⁵ Llavors el setè àngel va tocar la trompeta: I hi va haver unes veus fortes al cel que deien: "Els regnes d'aquest món s'han convertit en els regnes del nostre Senyor i del seu Crist, i ell regnarà per sempre més". (Apocalipsi 11:15).

Jesús regnarà al regne! I la Bíblia revela dos dels seus títols:

¹⁶ I té a la seva túnica i a la seva cuixa un nom escrit: REI DELS REIS I SENYOR DELS SENYORS (Apocalipsi 19:16).

Però és Jesús l'únic que regnarà? Observeu aquest passatge:

⁴ I vaig veure uns trons, i s'hi van asseure, i se'ls va imposar el judici. Llavors vaig veure les ànimes dels que havien estat decapitat pel seu testimoni de Jesús i per la paraula de Déu, que no havien adorat la bèstia

ni la seva imatge, i no havien rebut la seva marca al front ni a les mans. I van viure i regnar amb Crist durant mil anys. . . ⁶ Feliç i sant el qui participa en la primera resurrecció. Sobre aquests, la segona mort no té poder, sinó que seran sacerdots de Déu i de Crist, i regnaran amb Ell mil anys (Apocalipsi 20:4,6).

Els veritables cristians ressuscitaran per regnar amb Crist durant mil anys! Perquè el regne durarà per sempre (Apocalipsi 11:15), però aquest regnat esmentat només va ser de mil anys. És per això que m'he referit a això abans com la primera fase del regne: la fase física, la fase mil·lenària, en oposició a la fase final, més espiritual.

Al Llibre de l'Apocalipsi s'enumeren alguns esdeveniments que es van produir entre les fases mil·lenàries i finals del Regne de Déu:

⁷ Ara, quan hagin passat els mil anys, Satanàs serà alliberat de la seva presó ⁸ i sortirà a enganyar les nacions que hi ha als quatre racons de la terra, Gog i Magog, per reunir-los per a la batalla, el nombre de les quals és igual. la sorra del mar. . . ¹¹ Llavors vaig veure un gran tron blanc i el qui hi havia assegut, de davant del qual la terra i el cel van fugir. I no hi va trobar lloc per a ells. ¹² I vaig veure els morts, petits i grans, dempeus davant Déu, i es van obrir llibres. I es va obrir un altre llibre, que és el Llibre de la Vida. I els morts eren jutjats segons les seves obres, segons les coses que estaven escrites en els llibres. ¹³ El mar va lliurar els morts que hi havia, i la mort i l'Hades van lliurar els morts que hi havia. I van ser jutjats, cadascun segons les seves obres. ¹⁴ Llavors la mort i l'Hades van ser llançats al llac de foc. Aquesta és la segona mort. ¹⁵ I qualsevol que no es trobés escrit al Llibre de la Vida va ser llançat al llac de foc (Apocalipsi 20:7-8, 11-15).

El Llibre de l'Apocalipsi mostra que hi haurà una fase posterior que vindrà després del regnat de mil anys i després de la segona mort:

¹ Ara vaig veure un cel nou i una terra nova, perquè el primer cel i la primera terra havien passat. A més, no hi havia més mar. ² Llavors jo, Joan, vaig veure la ciutat santa, la Nova Jerusalem, baixar del cel de part de Déu, preparada com una núvia adornada per al seu marit. ³ I vaig sentir una veu forta des del cel que deia: «Mireu, el tabernacle de Déu és amb els homes, i ell habitarà amb ells, i ells seran el seu poble. Déu mateix estarà amb ells i serà el seu Déu. ⁴ I Déu eixugarà tota llàgrima dels seus

ulls; no hi haurà més mort, ni tristesa, ni plors. No hi haurà més dolor, perquè les coses anteriors han passat”. (Apocalipsi 21:1-4)

¹ I em va mostrar un riu pur d'aigua de vida, clar com el cristall, que sortia del tron de Déu i de l'Anyell. ² Al mig del seu carrer, i a banda i banda del riu, hi havia l'arbre de la vida, que donava dotze fruits, cada arbre donava el seu fruit cada mes. Les fulles de l'arbre eren per a la curació de les nacions. ³ I no hi haurà més maledicció, sinó que hi haurà el tron de Déu i de l'Anyell, i els seus servents el serviran. ⁴ Ells veuran el seu rostre, i el seu nom serà al seu front. ⁵ No hi haurà nit: no necessiten llum ni llum del sol, perquè el Senyor Déu els il·lumina. I regnaran per sempre i per sempre. (Apocalipsi 22:1-5)

Observeu que aquest regnat, que és *després* dels mil anys, inclou els servents de Déu i dura per sempre. La Ciutat Santa, que es va preparar al cel, deixarà el cel i baixarà a la terra. Aquest és el començament de la fase final del Regne de Déu. Un temps de **NO MÉS DOLOR NI SOFRIMENT!**

Els mansos heretaran la terra (Mateu 5:5) i totes les coses (Apocalipsi 21:7). La terra, inclosa la Ciutat Santa que hi haurà, serà millor perquè els camins de Déu seran implementats. Adonar-se que:

⁷ L'augment del seu govern i la pau no tindran fi (Isaïes 9:7).

És evident que hi haurà creixement després que la fase final del Regne de Déu hagi començat, ja que tots obeiran el govern de Déu.

Aquest serà un moment gloriós:

⁹ Però com està escrit: «L'ull no ha vist, ni l'orella no ha sentit, ni han entrat en el cor de l'home les coses que Déu ha preparat per als qui l'estimen». ¹⁰ Però Déu ens els ha revelat mitjançant el seu Esperit (I Corintis 2:9-10). És temps d'amor, alegria i consol etern. Serà un moment fantàstic! El Regne de Déu farà una eternitat fantàsticament millor. No vols participar-hi?

5. Fòrça gents que creson pas o se fisan pas en crestianas perque

Els primers professors de Crist van pensar que se suposa que havien de predicar l'evangeli d'un Regne de Déu literal?

Sí.

Fa anys, en una conferència pronunciada pel professor Bart Ehrman de la Universitat de Carolina del Nord, va subratllar repetidament i correctament que, a diferència de la majoria dels cristians que es professen avui, Jesús i els seus primers seguidors van proclamar el Regne de Déu. Encara que la comprensió general del cristianisme del Dr. Ehrman difereix molt de la de l'Església *Continuada* de Déu, estaríem d'acord que l'evangeli del regne és el que Jesús mateix va proclamar i en què van creure els seus seguidors. entendre això.

L'escriptura i el sermó posterior al Nou Testament més antics conservats

El Regne de Déu va ser una part significativa del que es diu que és “el sermó cristià complet més antic que ha sobreviscut” (Holmes MW *Ancient Christian Sermon. The Apostolic Fathers: Greek Texts and English Translations*, 2a ed. Baker Books, Grand Rapids, 2004, pàg. 102). Aquest *sermó cristià antic* conté aquestes declaracions al respecte:

^{5:5} A més, germans, sabeu que la nostra estada en el món de la carn és insignificant i transitòria, però la promesa de Crist és gran i meravellosa: descans en el regne vinent i vida eterna.

La declaració anterior mostra que el regne no és ara, sinó que vindrà i serà etern. A més, aquest antic sermó diu:

^{6:9} Ara bé, si fins i tot homes justos com aquests no són capaços, mitjançant les seves pròpies accions de justícia, de salvar els seus fills, quina garantia tenim d'entrar al Regne de Déu si no aconseguim mantenir el nostre baptisme pur i sense contaminació? O qui serà el nostre advocat, si no s'ha trobat que tenim obres santes i justes? ^{9:6} Per tant, estímem-nos els uns als altres, perquè tots entrem al Regne de Déu. ^{11:7} Per tant, si sabem què és just als ulls de Déu, entrarem al seu regne i rebrem les

promeses que "no ha sentit l'orella, ni l'ull no ha vist ni el cor de l'home no ha imaginat".

^{12:1} Esperem , doncs, hora rere hora el Regne de Déu en amor i justícia, ja que no coneixem el dia de l'aparició de Déu. ^{12:6} diu: El Regne del meu Pare vindrà.

Les declaracions anteriors mostren que l'amor a través d'una vida adequada és necessari, que encara no hem entrat al Regne de Déu i que es produeix després del dia de l'aparició de Déu, és a dir, després que Jesús torni de nou. És el regne del Pare i el regne no és només Jesús.

És interessant que el sermó aparentment cristià més antic que Déu ha permès sobreviure ensenyi el mateix Regne de Déu que ensenya el Nou Testament i que ara l'Església de Déu *continuada* (és possible que pugui ser d'una Església de Déu real, però el meu coneixement limitat de grec limita la meua capacitat per fer una declaració més ferma).

Els líders de l'Església del segle II i l'Evangeli del Regne

Cal assenyalar a principis del segle II que ^{Papies}, oient de Joan i amic de Policarp i considerat un sant pels catòlics romans, va ensenyar el regne mil·lenari. Eusebi va registrar que Papies va ensenyar:

... hi haurà un mil·lenni després de la resurrecció d'entre els morts, quan el regnat personal de Crist s'establirà en aquesta terra. (Fragments de Papies , VI. Vegeu també Eusebi, Història de l'Església, Llibre 3, XXXIX, I2)

Papies va ensenyar que aquest seria un moment de gran abundància:

De la mateixa manera, [va dir] que un gra de blat en produiria deu

mil espigues, i que cada espiga tindria deu mil grans, i cada gra donaria deu lliures de farina clara, pura i fina; i que pomes, llavors i herba produïrien en proporcions semblants; i que tots els animals, alimentant-se llavors només de les produccions de la terra, esdevindrien pacífics i harmoniosos i estarien en perfecta submissió a l'home. " [El testimoni d'aquestes coses és donat per escrit per Papies , un home antic, que va ser

oient de Joan i amic de Policarp, en el quart dels seus llibres; perquè ell va compondre cinc llibres...] (Fragments de Papies , IV)

La carta posterior al Nou Testament als Corintis diu:

^{42:1-3} Els apòstols van rebre per nosaltres l'Evangelí del Senyor Jesucrist; Jesucrist va ser enviat de Déu. Així doncs, Crist és de Déu, i els apòstols són de Crist. Ambdós, doncs, provenien de la voluntat de Déu en l'ordre establert. Després d'haver rebut, per tant, un encàrrec, i havent estat plenament segurs mitjançant la resurrecció de nostre Senyor Jesucrist i confirmats en la paraula de Déu amb plena seguretat de l'Esperit Sant, van sortir amb la bona nova que el Regne de Déu vindria.

Policarp d'Esmirna va ser un líder cristià primerenc, que va ser deixeble de Joan, l'últim dels apòstols originals a morir. Policarp c. 120-135 dC va ensenyar :

Feliços els pobres i els que són perseguits per la justícia, perquè d'ells és el Regne de Déu. (Polycarp. Carta als Filipencs, Capítol II. De *Ante-Nicene Fathers, volum I* editat per Alexander Roberts i James Donaldson. Edició americana, 1885)

Sabent, doncs, que «Déu no és mofat», hem de caminar dignes del seu manament i glòria... Perquè és bo que siguin exclosos de les concupiscències que hi ha al món, ja que «tota concupiscència fa guerra contra l'esperit; "i "ni els fornicadors, ni els efeminats, ni els maltractadors d'ells mateixos amb la humanitat, no heretaran el Regne de Déu ", ni els qui fan coses inconsistentes i impropis. (ibid, capítol V)

Servim-lo, doncs, amb por i amb tota reverència, tal com Ell mateix ens ha manat, com els apòstols que ens van predicar l'Evangelí i els profetes que van anunciar abans la vinguda del Senyor. (ibid, capítol VI)

Com altres del Nou Testament, Policarp va ensenyar que els justos, no els transgressors de manaments, heretaran el Regne de Déu.

També es va afirmar que Polycarp va ensenyar el següent:

I el dissabte següent va dir: «Escolteu la meua exhortació, estimats fills de Déu. Us vaig conjurar quan els bisbes eren presents, i ara us exhorto de nou a tots a caminar decorosament i dignament pel camí del Senyor... *Mireu i torneu a estar preparats, que no s'agreuï el vostre cor*, el nou manament . pel que fa a l'amor els uns als altres, el seu adveniment es manifesta de sobte com un llamp ràpid, el gran judici de foc, la vida eterna, el seu regne immortal. I sabeu totes les coses que són ensenyades de Déu, quan busqueu les Escripures inspirades, gravau amb la ploma de l'Esperit Sant en els vostres cors, perquè els manaments romanguin en vosaltres indelebles. (Vida de Policarp, capítol 24. JB Lightfoot, The Apostolic Fathers, vol. 3.2, 1889, pàg. 488-506)

Melito de Sardes, que era un líder de l'Església de Déu, c. 170 dC, va ensenyar:

Perquè, en efecte, la Llei publicada en l'evangeli, l'antic en el nou, tots dos sortint junts de Sió i Jerusalem; i el manament emès en gràcia, i el tipus en el producte acabat, i l'anyell en el Fill, i les ovelles en un home, i l'home en Déu...

Però l'evangeli es va convertir en l'explicació de la Llei i la seva

compliment , mentre l'església es va convertir en el magatzem de la veritat...

Aquest és qui ens va lliurar de l'esclavitud a la llibertat, de la foscor a la llum, de la mort a la vida, de la tirania a un regne etern. (Melito . Homília sobre la Pasqua. Versos 7 ,40 , 68. Traducció de Kerux : The Journal of Online Theology. <http://www.kerux.com/documents/KeruxV4N1A1.asp>)

Així, se sabia que el Regne de Déu era quelcom etern, i no només l'actual Església cristiana o catòlica i incloïa la Llei de Déu.

Un altre escrit de mitjans del segle II exhorta la gent a mirar cap al regne:

Per tant, que ningú de vosaltres dissimuli més ni miri enrere, sinó que s'acosti de bon grat a l'Evangeli del Regne de Déu. (Clement Romà. Reconeixements, Llibre X, Capítol XLV. Extret de Pares Ante-Nicenes,

volum 8. Editat per Alexander Roberts i James Donaldson. Edició americana, 1886)

A més, tot i que aparentment no va ser escrit per cap de la veritable església, l'escrit de mitjans del segle II titulat *El pastor d' Hermas* a la traducció de Roberts & Donaldson utilitza l'expressió "regne de Déu" catorze vegades.

veritables cristians, i fins i tot molts que només professen Crist, sabien alguna cosa sobre el Regne de Déu al segle II.

Fins i tot el sant Ireneu catòlic i ortodox oriental va entendre que després de la resurrecció, els cristians entrarien al Regne de Déu. Fixeu-vos en el que va escriure, c. 180 dC:

Perquè tal és l'estat dels qui han cregut, ja que en ells habita contínuament l'Esperit Sant, que va ser donat per Ell en el baptisme, i és retingut per qui el rep, si camina en veritat i santedat i justícia i paciència. Perquè aquesta ànima té una resurrecció en els qui creuen, el cos rep l'ànima, i juntament amb ell, per la força de l'Esperit Sant, ressuscita i entra al Regne de Déu . (Ireneu, St., bisbe de Lió. Traduït de l'armeni per Armitage Robinson. La demostració de la predicació apostòlica, capítol 42. Wells, Somerset, octubre de 1879. Tal com es publica a SOCIETY FOR PROMOTING CHRISTIAN KNOWLEDGE. NOVA YORK: THE MACMILLAN CO, 1920).

Teòfil d'Antioquia va ensenyar:

Només esmento la seva bondat; si l'anomeno Regne, només esmento la seva glòria... Perquè si l'hagués fet immortal des del principi, l'hauria fet Déu. ... No el va fer, doncs, immortal ni encara mortal, sinó, com hem dit més amunt, capaç de tots dos; de manera que si s'inclinava a les coses de la immortalitat, guardant el manament de Déu, rebria com a recompensa d'ell la immortalitat i esdevindria Déu. (Teòfil , A Autòlic , I:3, 2:27)

El sant catòlic Hipòlit, a principis del segle III, va escriure:

I rebràs el regne del cel, tu que, mentre vivies en aquesta vida, vas conèixer el Rei Celestial. I seràs un company de la Deïtat i un cohereu amb Crist, ja no esclavitzat per les luxúries ni les passions, i mai més desaprofitat per la malaltia. Perquè t'has convertit en Déu: per tots els sofriments que vas patir mentre eres home, t'ho va donar, perquè eres de motlle mortal, però tot el que sigui compatible amb Déu, Déu t'ha promès donar-te, perquè han estat divinitzats i engendrats fins a la immortalitat. (Hipòlit. La refutació de totes les heretgies, llibre X, capítol 30)

L'objectiu dels humans és ser divinitzats en el vinent Regne de Déu.

Problemes dels segles II i III

Malgrat la seva acceptació generalitzada, al segle II es va aixecar un líder apòstat contra la llei anomenat Marcion. Marcion va ensenyar contra la llei de Déu, el dissabte i el Regne literal de Déu. Encara que va ser denunciat per Policarp i altres, va tenir contacte amb l'Església de Roma durant força temps i semblava que hi tingués influència.

Als segles II i III, els al·legoristes es van establir a Alexandria (Egipte). Molts al·legoristes es van oposar a la doctrina del regne vinent. Observeu l'informe sobre alguns d'aquests al·legoristes:

Dionís va néixer d'una família pagana noble i rica a Alexandria, i va ser educat en la seva filosofia. Deixà les escoles paganes per convertir-se en alumne d'Orígenes, a qui succeí al càrrec de l'escola catequètica d'Alexandria...

Climent, Orígenes i l'escola gnòstica estaven corrompent les doctrines dels sants oracles amb les seves interpretacions fantasiàriques i al·legòriques... es van obtenir el nom d'"Al·legoristes". Nepos va combatre públicament els al·legoristes i va sostenir que hi haurà un regnat de Crist a la terra...

Dionís va discutir amb els seguidors de Nepos, i segons el seu relat... "l'estat de coses com ara existeix al regne de Déu". Aquesta és la primera menció del regne de Déu existent en l'estat actual de les esglésies...

Nepos va retreure el seu error, mostrant que el regne del cel no és al·legòric, sinó que és el regne de vinguda literal del nostre Senyor en la resurrecció a la vida eterna...

Així doncs, la idea del regne en l'estat actual de les coses va ser concebuda i presentada a l'escola gnòstica d'al·legoristes a Egipte, entre el 200 i el 250 dC, un segle complet abans que els bisbes de l'imperi fossin considerats ocupants del tron. . . .

Climent va concebre la idea del regne de Déu com un estat de veritable coneixement mental de Déu. Orígenes ho va exposar com un significat espiritual amagat a la lletra senzilla de les Escripures . (Ward, Henry Dana. The Gospel of the Kingdom: A Kingdom Not of this World; Not in this World; But to Come in the Heavenly Country, of the Resurrection from the Dead and of the Restitution of All Things. Publicat per Claxton, Remsen i Haffelfinger , 1870, pàg. 124-125)

Així, mentre el bisbe Nepos ensenyava l'evangeli del Regne de Déu, els al·legoristes van intentar arribar a una comprensió falsa, menys literal, d'aquest. El bisbe Apol·linaris de Hieràpolis també va intentar combatre els errors dels al·legoristes més o menys al mateix temps. Els que veritablement a l'Església de Déu van defensar la veritat del Regne literal de Déu al llarg de la història.

Herbert W. Armstrong va ensenyar l'Evangeli del Regne, a més

Al ^{segle} XX, el difunt Herbert W. Armstrong va escriure:

Perquè van *rebutjar* l'evangeli de Crist. . . , el món havia de substituir una altra cosa al seu lloc. S'havien d'inventar una *falsificació*! Així doncs, hem sentit parlar del Regne de Déu com una simple banalització, un sentiment agradable en els cors humans, que el redueix a un RES eteri i irreal! Altres han tergiversat que l'"ESGLÉSIA" és el regne. . . El profeta Daniel, que va viure 600 anys abans de Crist, sabia que el regne de Déu era un regne real: un govern que governava

literal a la terra. . .

Aquí . . . és l'explicació de Déu del que **ÉS EL REGNE DE DÉU**: "I en els dies d'aquests reis..." - aquí es parla dels deu dits dels peus, part de ferro i part d'argila trencadissa. Això, en connectar la profecia amb Daniel 7, i Apocalipsi 13 i 17, es refereix als nous **ESTATS UNITS D'EUROPA** que s'estan formant. . . davant els teus ulls! Apocalipsi 17:12 deixa clar el detall que serà una unió de **DEU REIS O REGNES** que (Apocalipsi 17:8) ressuscitarà l'antic **IMPERI ROMÀ** . . .

Quan Crist vindrà, vindrà com a **REI** de reis, governant tota la terra (Apoc. 19:11-16); i **EL SEU REGNE** --el **REGNE DE DÉU** --va dir Daniel, és **CONSUMIR** tots aquests regnes mundans. Apocalipsi 11:15 ho diu amb aquestes paraules: "Els regnes d'aquest món *s'han convertit en ELS REGNES DEL NOSTRE SENYOR I DEL SEU CRIST*; i ell regnarà pels segles dels segles"! Aquest és **EL REGNE DE DÉU**. És la **FI** dels governs actuals, sí, i fins i tot dels Estats Units i les nacions britàniques. Aleshores es convertiran en els regnes, els **GOVERNS**, del Senyor **JESUSCRIST**, aleshores **REI** dels reis de tota la terra. Això fa completament clar el fet que el **REGNE DE DÉU** és un **GOVERN** literal. Així com l'Imperi Caldeu era un **REGNE**, així com l'Imperi Romà era un **REGNE**, el **REGNE DE DÉU** és un govern. És fer-se càrrec del **GOVERN** de les **NACIONS** del món. Jesucrist va néixer per ser un **REI**, un governant! . . .

El mateix Jesucrist que va caminar pels turons i les valls de Terra Santa i pels carrers de Jerusalem fa més de 1.900 anys torna a venir. Va dir que vindria de nou. Després de ser crucificat, Déu el va ressuscitar d'entre els morts després de tres dies i tres nits (Mt. 12:40; Fets 2:32; I Cor. 15:3-4). Va pujar al tron de Déu. Seu del Govern de l'Univers (Fets 1:9-11; Heb. 1:3; 8:1; 10:12; Apoc. 3:21).

És el "noble" de la paràbola, que va anar al Tron de

Déu, el "país llunyà", per ser coronat com a Rei de reis sobre totes les nacions, i després tornar a la terra (Lluc 19:12-27).

De nou, és al cel fins als "temps de restitució de totes les coses" (Fets 3:19-21). *La restitució* significa la restauració a un estat o condició anterior. En aquest cas, la restauració del govern de Déu a la terra, i per tant, la restauració de la pau mundial i les condicions utòpiques.

L'agitació mundial actual, l'escalada de guerres i contencions culminaran en problemes mundials tan grans que, tret que Déu intervingui, cap carn humana es salvaria viva (Mt. 24:22). En el seu clímax quan el retard donaria lloc a l'explosió de tota la vida d'aquest planeta, Jesucrist tornarà. Aquesta vegada vindrà com a Déu diví. Ell ve amb tot el poder i la glòria del Creador que governa l'univers. (Mat. 24:30; 25:31.) Ell vindrà com a "Rei dels reis i Senyor dels senyors" (Apoc. 19:16), per establir un supergovern mundial i governar totes les nacions "amb una vara de ferro". " (Apocalipsi 19:15; 12:5). . .

Crist no és benvingut?

Però la humanitat cridarà d'alegria i l'acollirà amb èxtasi frenètic i entusiasme?, fins i tot les esglésies del cristianisme tradicional?

No ho faran! Creuran, perquè els falsos ministres de Satanàs (II Cor. 11:13-15) els han enganyat, que ell és l'Anticrist. Les esglésies i les nacions s'enfadaran amb la seva vinguda (Ap. 11:15 amb 11:18), i les forces militars intentaran lluitar contra ell per destruir-lo (Apocalipsi 17:14)!

Les nacions estaran involucrades en la batalla clímax de la propera Tercera Guerra Mundial, amb el front de batalla a Jerusalem (Zac. 14:1-2) i després Crist tornarà. Amb un poder sobrenatural "lluitarà contra aquelles nacions" que lluiten contra ell (vers 3). Els derrotarà totalment (Apoc. 17:14)! "Els seus peus s'aixecaran aquell dia sobre la muntanya de les Oliveres", una distància molt curta a l'est de Jerusalem (Zac. 14:4). (Armstrong HW. El misteri de les èpoques, 1984)

La Bíblia declara que Jesús tornarà i guanyarà, però molts lluitaran contra Ell (Apocalipsi 19:19). Molts afirmaran (basat en una mala comprensió de la profecia de la Bíblia, però en part a causa de falsos profetes i místics) que el retorn de Jesús és l'Anticrist final!

El següent també és d'Herbert Armstrong:

La veritable religió --la veritat de Déu empoderada amb l'amor de Déu impartit per l'Esperit Sant... JOIA INDEMNIBLE de conèixer Déu i

Jesucrist--de conèixer la VERITAT--i la calidesa de l'AMOR diví de Déu!...

Els ensenyaments de la veritable Església de Déu són simplement els de "viure de cada paraula" de la Sagrada Bíblia...

Els homes es desviaran del camí de "aconseguir" al camí de "donar": el camí de l'amor de Déu.

UNA NOVA CIVILITZACIÓ s'apoderarà ara de la terra! (ibid)

LA NOVA CIVILITZACIÓ és el Regne de Déu. Proclamar que vindrà una nova civilització i es basarà en l'amor és una part important del que tracta el veritable evangeli del regne que Jesús i els seus seguidors van ensenyar. Això és una cosa que predicem a l' Església *Continuada* de Déu.

Herbert Armstrong es va adonar que Jesús estava ensenyant que la societat humana, fins i tot quan es pensa que vol obeir, ha rebutjat el "cedir el camí" de la vida, el camí de l'amor. Gairebé ningú sembla comprendre correctament el significat del que Jesús estava ensenyant.

La salvació a través de Jesús és part de l'Evangeli

Ara alguns que han llegit fins aquí probablement es pregunten sobre la mort i el paper de Jesús en la salvació. Sí, això forma part de l'evangeli sobre el qual van escriure el Nou Testament i Herbert W. Armstrong.

El Nou Testament mostra que l'evangeli inclou la salvació a través de Jesús:

¹⁶Perquè no m'avergonyeixo de l'evangeli de Crist, perquè és el poder de Déu per salvar tots els qui creuen, primer per als jueus i també per als grecs (Romans I:16).

⁴Per tant, els dispersos anaven a tot arreu predicant

la paraula. ⁵ Aleshores Felip va baixar a la ciutat de Samaria i els va predicar Crist. ... ¹² Però quan van creure a Felip mentre predicava les coses sobre el Regne de Déu i el nom de Jesucrist, homes i dones van ser

batejats. ... ²⁵ Després d'haver testimoniats i predicat la paraula del Senyor, es van tornar a Jerusalem i van anunciar l'evangeli a molts pobles dels samaritans. ²⁶ Un àngel del Senyor va parlar a Felip... ⁴⁰ Felip es va trobar a Azot . I passant, va predicar per totes les ciutats fins que va arribar a Cesarea. (Fets 8: 4,5,12,25,26,40)

¹⁸ els va predicar Jesús i la resurrecció. (Fets 17:18)

³⁰ Llavors Pau va viure dos anys sencers a la seva casa llogada, i va rebre tots els qui anaven a ell, ³¹ **predicant el Regne de Déu i ensenyant les coses que concerneixen al Senyor Jesucrist** amb tota confiança, sense que ningú li ho prohibísca. (Fets 28:30-31)

Tingueu en compte que la predicació incloïa Jesús i el regne. Malauradament, una comprensió adequada de l'evangeli del Regne de Déu tendeix a faltar en els ensenyaments de les esglésies grecoromanes.

De fet, per ajudar-nos a formar part d'aquest regne, Déu va estimar tant els humans que va enviar Jesús a morir per nosaltres (Joan 3:16-17) i ens salva per la seva gràcia (Efesians 2:8). I això és part de les bones notícies (Fets 20:24).

L'Evangeli del Regne és el que el món necessita, però...

Treballar per la pau (Mateu 5:9) i fer el bé són objectius que valen la pena (cf. Gàlates 6:10). No obstant això, molts líders mundials, inclosos els religiosos, creuen que serà la cooperació humana internacional la que portarà la pau i la prosperitat, i no el Regne de Déu. I tot i que tindran alguns èxits temporals, no només no ho tindran, sinó que alguns dels seus esforços humans acabaran portant el planeta Terra al punt que faria la vida insostenible si Jesús no tornés a establir el seu Regne. Els humans arreglar la terra sense Déu és un evangeli van i fals (Salm 127:1).

Molts al món estan intentant elaborar un pla internacional babilònic semireligiós per establir un nou ordre mundial al segle ^{XXI}. Això és una cosa que l'Església de Déu *Continuada* ha denunciat des dels seus inicis i té previst continuar denunciant. Des que Satanàs va enganyar Eva per enamorar-se d'una versió del seu evangeli fa gairebé 6000 anys (Gènesi 3), molts humans han cregut que saben millor que Déu què els farà a ells i al món millor.

Segons la Bíblia, caldrà una combinació d'un líder militar a Europa (anomenat Rei del Nord, també anomenat Bèstia d'Apocalipsi 13:1-10) juntament amb un líder religiós (anomenat fals profeta, també anomenat EL l'anticrist final i la bèstia de dues banyes d'Apocalipsi 13:11-17) de la ciutat dels set turons (Apocalipsi 17:9,18) per portar un ordre mundial "babilònic" (Apocalipsi 17 i 18). Encara que la humanitat necessita el retorn de Crist i l'establiment del seu regne, molts al món no prestaran atenció a aquest missatge al segle ^{XXI}: continuaran creient en diverses versions del fals evangeli de Satanàs. Però el món rebrà un testimoni.

Recordeu que Jesús va ensenyar:

¹⁴I aquest evangeli del regne serà predicat a tot el món com a testimoni a totes les nacions, i llavors arribarà la fi. (Mateu 24:14)

Observeu que l'evangeli del regne arribarà al món com a testimoni, llavors arribarà el final.

Hi ha diverses raons per a això.

Un és que Déu vol que el món escolti el veritable evangeli abans de l'inici de la Gran Tribulació (que es mostra que comença a Mateu 24:21). Així, el missatge de l'evangeli és un testimoni i un avís (cf. Ezequiel 3; Amós 3:7). Resultarà en més conversions gentils abans que Jesús torni (Romans 11:25) i suficients conversions no gentils (Romans 9:27) abans que Jesús torni.

Una altra és que l'essència del missatge serà contrària a les opinions de la bèstia en ascens, el poder del rei del nord, juntament amb el fals profeta, l'anticrist final. Bàsicament prometran pau a través de l'esforç humà, però portarà al final (Mateu 24:14) i a la destrucció (cf. I Tessalonicencs 5:3).

A causa dels signes i meravelles mentides que hi estan associats (2 Tessalonicencs 2:9), la majoria del món optarà per creure una mentida (2 Tessalonicencs 2:9-12) en comptes del missatge de l'evangeli. A causa de les condemnes inadequades del Regne mil·lenari de Déu per part dels catòlics romans, ortodoxos orientals, luterans i altres, molts afirmaran erròniament que el missatge de l'evangeli mil·lenari del Regne de Déu és el fals evangeli associat a l'Anticrist.

Els fidels cristians de Filadèlfia (Apocalipsi 3:7-13) proclamaran l'evangeli mil·lenari del regne i també explicaran al món què faran alguns líders mundans (incloent-hi la bèstia i el fals profeta).

Donaran suport a dir al món el missatge que la Bèstia, el rei del poder del Nord, juntament amb el Fals Profeta, l'Anticrist final, acabaran destruint (juntament amb alguns dels seus aliats) els EUA i les nacions anglo-nacions del Regne Unit. , Canadà, Austràlia i Nova Zelanda (Daniel 11:39) i que poc després destruiran una confederació àrab/islàmica (Daniel 11:40-43), funcionen com a instruments dels dimonis (Apocalipsi 16:13-14), i finalment lluitarà contra Jesucrist al seu retorn (Apocalipsi 16:14; 19:19-20). Els fidels filadèlfians (Apocalipsi 3:7-13) anunciaran que el regne mil·lenari arribarà aviat. Això probablement generaria molta cobertura mediàtica i contribuiria al compliment de Mateu 24:14. Nosaltres, a l'Església *Continuada* de Déu, estem preparant literatura (en diversos idiomes), afegint-hi llocs web i prenent altres passos per preparar-nos per a la "obra breu" (cf. Romans 9:28) que conduirà a la determinació de Déu que Mateu 24: 14 s'ha proporcionat prou com a testimoni perquè vingui el final.

El "fals evangeli" que proclama líders mundials (probablement algun "nou" tipus de màxim líder d'Europa juntament amb un pontífex compromès que *reclamarà* una forma de catolicisme) no els agradarà: no voldran que el món aprengui el que realment voldran. ho fan (i potser ni tan sols s'ho creuen al principi, cf. Isaïes 10:5-7). Ells i/o els seus partidaris també ensenyaran falsament que els fidels de Filadèlfia adoptaran una doctrina extremista (millenarisme) d'un anticrist vinent. Qualsevol que siguin les condemnes que ells i/o els seus seguidors facin als fidels de Filadèlfia i a l'Església de Déu *continuada* provocarà persecució (Daniel 11:29-35; Apocalipsi 12:13-15). Això també portarà al final: l'inici de la Gran Tribulació (Mateu 24:21; Daniel 11:39; cf. Mateu 24:14-15; Daniel 11:31) així com un temps de protecció per a la fidel Filadèlfia. Cristians (Apocalipsi 3:10; 12:14-16).

La bèstia i el fals profeta intentaran la força, el xantatge econòmic, els signes, les meravelles mentideres, l'assassinat i altres pressions (Apocalipsi 13:10-17; 16:14; Daniel 7:25; 2 Tessalonicencs 2:9-10) per tenir control. . Els cristians es preguntaran:

¹⁰ «Fins quan, Senyor, sant i veritable, fins que jutgeu i vengeu la nostra sang sobre els qui habiten la terra?» (Apocalipsi 6:10)

Al llarg dels segles, el poble de Déu s'ha preguntat: "Quant de temps passarà fins que Jesús torni?"

Encara que no sabem el dia ni l'hora, esperem que Jesús torni (i el Regne mil·lenari de Déu establert) al segle ^{XXI} basant-nos en moltes escriptures (per exemple, Mateu 24:4-34; Salm 90:4; Osees 6: 2; Lluç 21:7-36; Hebreus 1:1-2; 4:4,11; 2 Pere 3:3-8; 1 Tessalonicencs 5:4), algunes parts de les quals ara veiem que es compleixen.

Si Jesús no intervé, el món haurà aniquilat tota vida:

²¹ Perquè llavors hi haurà una gran tribulació, com no hi ha hagut des del principi del món fins a aquest temps, ni hi haurà mai. ²² I tret que aquells dies fossin escurçats, cap carn es salvaria; però per amor dels elegits aquells dies seran escurçats. (Mateu 24:21-22)

²⁹ Immediatament després de la tribulació d'aquells dies, el sol s'enfosquirà i la lluna no donarà la seva llum; les estrelles cauran del cel, i els poders del cel seran sacsejats. ³⁰ Llavors apareixerà el signe del Fill de l'home al cel, i llavors totes les tribus de la terra ploraran, i veuran el Fill de l'home venir sobre els núvols del cel amb poder i gran glòria. ³¹ I enviarà els seus àngels amb un gran so de trompeta, i reuniran els seus elegits dels quatre vents, d'un extrem a l'altre del cel. (Mateu 24:29-31)

El Regne de Déu és el que necessita el món.

Ambaixadors del Regne

Quin és el teu paper al Regne?

Ara mateix, si ets un veritable cristià, has de ser-ne un ambaixador. Observeu el que va escriure l'apòstol Pau:

²⁰ Ara, doncs, som ambaixadors de Crist, com si Déu implorés per mitjà nostre: us implorem en nom de Crist, reconcilieu-vos amb Déu. (2 Corintis 5:20)

¹⁴ Estigueu, doncs, cenyits la cintura amb la veritat, vestint-vos el pectoral de la justícia, ¹⁵ i calçant els peus amb la preparació de l'evangeli de la pau;

¹⁶ sobretot, agafant l'escut de la fe amb el qual podràs apagar tots els dards de foc del malvat. ¹⁷ I preneu el casc de la salvació i l'espasa de l'Esperit, que és la paraula de Déu; ¹⁸ pregant sempre amb tota pregària i súplica en l'Esperit, vetllant per això amb tota perseverança i súplica per tots els sants, ¹⁹ i per mi, perquè em doni la paraula, perquè pugui obrir la boca amb valentia per donar-la a conèixer. el misteri de l'evangeli, ²⁰ del qual sóc ambaixador encadenat; perquè en ella parli amb valentia, com hauria de parlar. (Efes 6:14-20)

Què és un ambaixador? *Merriam-Webster* té la següent definició:

I : un enviat oficial; *especialment* : un agent diplomàtic del més alt rang acreditat davant d'un govern o sobirà estranger com a representant resident del seu propi govern o sobirà o designat per a una missió diplomàtica especial i sovint temporal.

2a : *un* representant o missatger autoritzat

Si ets un veritable cristià, ets un enviat oficial, per Crist! Observeu el que va escriure l'apòstol Pere:

⁹ Però vosaltres sou una generació escollida, un sacerdoci reial, una nació santa, el seu propi poble especial, perquè pugueu proclamar les lloances d'aquell que us va cridar de les tenebres a la seva llum meravellosa; ¹⁰ que abans no eren poble, però ara són poble de Déu, que no havien obtingut misericòrdia, però ara n'han obtingut misericòrdia. (1 Pere 2:9-10)

Com a cristians, hem de formar part d'una nació santa.

Quina nació és ara santa?

Bé, sens dubte cap dels regnes d'aquest món, però finalment formaran part del Regne de Crist (Apocalipsi 11:15). És la nació de Déu, el seu Regne el que és sant.

Com a ambaixadors, normalment no participem en la política directa de les nacions d'aquest món. Però ara hem de viure la manera de vida de Déu (vegeu també el llibre gratuït disponible a www.ccog.org titulat: *Cristians: Ambaixadors per al Regne de Déu, instruccions bíbliques sobre viure com a cristià*). En fer-ho,

millor aprenem per què els camins de Déu són els millors, de manera que al seu regne puguem ser reis i sacerdots i regnar amb Crist a la terra:

⁵ A aquell que ens va estimar i ens va rentar dels nostres pecats amb la seva pròpia sang, ⁶ i ens ha fet reis i sacerdots del seu Déu i Pare, a Ell la glòria i el domini pels segles dels segles. Amén. (Apocalipsi 1:5-6)

¹⁰ I ens han fet reis i sacerdots del nostre Déu; I regnarem a la terra. (Apocalipsi 5:10)

Un aspecte futur d'això serà ensenyar als que són mortals a caminar pels camins de Déu:

¹⁹ Perquè el poble habitarà a Sió a Jerusalem; No ploraràs més. Serà molt amable amb tu al so del teu crit; Quan ho escolti, et respondrà. ²⁰ I encara que el Senyor us doni el pa de l'adversitat i l'aigua de l'afflicció, els vostres mestres ja no seran moguts en un racó, sinó que els vostres ulls veuran els vostres mestres. ²¹ Les teves orelles escoltaran una paraula darrere teu que et dirà: "Aquest és el camí, segueu-lo", sempre que us gireu a la dreta o quan us torneu a l'esquerra. (Isaïes 30:19-21)

Tot i que això és una profecia per al regne mil·lenari, en aquesta època els cristians han d'estar preparats per ensenyar:

¹² ... En aquest moment hauríeu de ser mestres (Hebreus 5:12)

¹⁵ Però santifiqueu el Senyor Déu en els vostres cors i estigheu sempre preparats per donar resposta a tot home que us demani una raó de l'esperança que hi ha en vosaltres amb mansuetud i por (1 Pere 3:15).

La Bíblia mostra que molts dels cristians més fidels, just abans de l'inici de la Gran Tribulació, instruiran a molts:

³³ I els que entenen n'instruiran molts (Daniel 11:33)

Per tant, aprendre, créixer en gràcia i coneixement (2 Pere 3:18), és una cosa que hauríem de fer ara. Part del vostre paper al Regne de Déu és poder ensenyar. I per als cristians més fidels, de Filadèlfia (Apocalipsi 3:7-13), això també inclourà

donar suport a l'important testimoni de l'evangeli abans de l'inici del regne mil·lenari (cf. Mateu 24:14).

Un cop establert el Regne de Déu, el poble de Déu s'utilitzarà per ajudar a restaurar un planeta danyat:

¹² Els d'entre vosaltres edificaran els antics deserts ; Aixecaràs els fonaments de moltes generacions; I t'anomenaran el reparador de la bretxa, el restaurador dels carrers on habitar-hi. (Isaïes 58:12)

Així, el poble de Déu que va viure a la manera de Déu en aquesta època facilitarà que la gent visqui a les ciutats (i a altres llocs) durant aquest temps de restauració. El món serà realment un lloc millor. Ara hauríem de ser ambaixadors de Crist, perquè també puguem servir al seu Regne.

El Veritable Missatge de l'Evangeli és transformador

Jesús va dir: “Si romanau en la meua paraula, sou realment deixebles meus. 32 I coneixereu la veritat, i la veritat us farà lliures” (Joan 8:31-32). Conèixer la veritat sobre l'evangeli del Regne de Déu ens allibera de quedar atrapats en les falses esperances d'aquest món. Podem donar suport amb valentia a un pla que funciona: el pla de Déu! Satanàs ha enganyat el món sencer (Apocalipsi 12:9) i el Regne de Déu és la veritable solució. Hem de defensar i defensar la veritat (cf. Joan 18:37).

El missatge de l'evangeli és més que sobre la salvació personal. La bona nova del Regne de Déu hauria de transformar un en aquesta època:

² I no us conformeu a aquest món, sinó transformau-vos mitjançant la renovació de la vostra ment, perquè comproveu quina és la bona, acceptable i perfecta voluntat de Déu. (Romans 12:2)

Els veritables cristians es transformen per servir Déu i els altres:

²² Servidors, obeïu en totes les coses als vostres amos segons la carn, no amb el servei dels ulls , com a plaer als homes, sinó amb sinceritat de cor, tement Déu. ²³ I qualsevol cosa que facis, fes-ho de tot cor, com per al

Senyor i no amb els homes, ²⁴ sabent que del Senyor rebràs la recompensa de l'herència; perquè serviu el Senyor Crist. (Colosenses 3:22-24)

²⁸ Per tant, com que rebem un regne que no es pot sacsejar, tinguem la gràcia, per la qual podem servir Déu de manera acceptable amb reverència i temor de Déu. (Hebreus 12:28)

Els veritables cristians viuen de manera diferent del món. Acceptem les normes de Déu per sobre de les del món pel que fa al bé i al mal. Els justos viuen per fe (Hebreus 10:38), ja que es necessita fe per viure a la manera de Déu en aquesta època. Els cristians eren considerats tan diferents del món on vivien, que el seu mode de vida es coneixia com "el Camí" al Nou Testament (Fets 9:2; 19:9; 24:14,22). El món viu de manera egoista, sota el domini de Satanàs, en el que s'ha anomenat "el camí de Caín" (Judes 11).

L'Evangelí del Regne de Déu és un missatge de justícia, alegria i pau (Romans 14:17). La paraula profètica, ben entesa, és consoladora (cf. 1 Corintis 14,3; 1 Tessalonicencs 4,18), sobretot quan veiem com el món s'enfonsa (cf. Lc 21,8-36). La veritable forma de vida cristiana condueix a l'abundància espiritual i a les benediccions físiques (Marc 10:29-30). Això és part del perquè els qui la viuen entenen que el món necessita el Regne de Déu. Els cristians són ambaixadors del Regne de Déu.

Els cristians posem la nostra esperança en l'espiritual, no en el físic, encara que vivim en un món físic (Romans 8:5-8). Tenim "l'esperança de l'evangelí" (Colosenses 1:23). Això és una cosa que els primers cristians van entendre que molts dels qui professen Jesús avui no entenen realment.

6. Anar a la glèisa nos fa pas crestians coma anar en cò d'un...

Les esglésies grecoromanes creuen que ensenyen aspectes del Regne de Déu, però tenen problemes per entendre realment què és. *Per exemple, The Catholic Encyclopedia* ensenya això sobre el regne:

El de Crist... En cada etapa del seu ensenyament, l'adveniment d'aquest regne, els seus diferents aspectes, el seu significat precís, la manera com s'ha d'aconseguir, formen l'element bàsic dels seus discursos, tant que el seu discurs s'anomena "evangeli". del regne"...comencen a parlar de l'Església com "el regne de Déu"; cf. Col., I, 13; I Tes., ii, 12; Apoc., I, 6, 9; v, 10, etc... significa l'Església com a institució divina... (Papa H. Regne de Déu. L'Enciclopèdia Catòlica, volum VIII. 1910).

Encara que l'anterior apuntava a "Col., I, 13; I Tes., ii, 12; Apoc., I, 6, 9; v, 10", si els busqueu, trobareu que cap d'aquests versos diu res sobre que *l'Església* sigui el Regne de Déu. Ensenyen que els creients formaran part del Regne de Déu o que és el Regne de Jesús. La Bíblia adverteix que molts canviarien l'evangeli o es tornarien a un altre, un fals (Gàlates 1:3-9). Malauradament, ho han fet diversos.

Jesús va ensenyar: "Jo sóc el camí, la veritat i la vida. Ningú ve al Pare sinó per mi" (Joan 14:6). Pere va ensenyar: "Tampoc hi ha salvació en cap altre, perquè no hi ha cap altre nom sota el cel donat als homes pel qual haguem de ser salvats" (Fets 4:12). Pere va dir als jueus que tots havien de tenir la fe per penedir-se i acceptar que Jesús es salvi (Fets 2:38).

En contrast amb això, el Papa Francesc ha ensenyat que els ateu, sense Jesús, es poden salvar amb bones obres! També ensenya que els jueus es poden salvar sense acceptar Jesús! A més, ell i alguns greco-romans també semblen considerar que una versió no bíblica de "Maria" és una clau per a l'evangeli així com una clau per a la unitat ecumènica i interreligiosa. Malauradament, ells i els altres no entenen la importància de Jesús i el veritable Evangeli del Regne de Déu. Molts estan promovent falsos evangelis.

Molts volen caminar per la vista i tenir fe en el món. El Nou Testament ensenya que els cristians han de mirar més amunt:

²Fixeu-vos en les coses de dalt, no en les de la terra. (Colosenses 3:2)

⁷Perquè caminem per fe, no per vista. (2 Corintis 5:7)

No obstant això, el papa Pius XI bàsicament va ensenyar a caminar per la vista de la seva església:

...l'Església catòlica... és el regne de Crist a la terra. (Encíclica de Pius *Quas Primas*).

El lloc web *CatholicBible101* afirma que " el Regne de Déu va ser establert a la terra per Jesucrist l'any 33 dC, en forma de la seva Església, dirigida per Pere... l'Església Catòlica". No obstant això, el Regne mil·lenari de Déu no és aquí ni és l'Església de Roma, però serà a la terra. Encara que la veritable Església de Déu té les "claus del Regne" (Mateu 16:19), els qui diuen que una església és el Regne "han pres la clau del coneixement" (Lluc 11:52).

L'Església de Roma ensenya tan fortament en contra d'un Regne de Déu mil·lenari que s'acostarà aviat que és bàsicament l'única "doctrina de l'Anticrist" enumerada al *Catecisme oficial de l'Església Catòlica* :

676 L'engany de l'Anticrist ja comença a prendre forma en el món cada vegada que es pretén realitzar dins la història aquella esperança messiànica que només es pot fer més enllà de la història a través del judici escatològic. L'Església ha rebutjat fins i tot les formes modificades d'aquesta falsificació del regne per passar sota el nom de mil·lenarisme... (Catecisme de l'Església Catòlica. Imprimatur Potest +Joseph Cardinal Ratzinger. Doubleday, NY 1995, pàg. 194)

Malauradament, els que estiguin d'acord amb això tindran problemes importants amb la proclamació de l'Evangelí del Regne de Déu al final. Alguns agafaran

terribles contra els que la proclamaven (Daniel 7:25; 11:30-36). Però, podríeu pensar, no estaran al regne tots els que professen Jesús com a Senyor? No, no ho seran. Fixeu-vos en el que va dir Jesús:

²¹ "No tothom qui em diu : Senyor, Senyor, entrarà al Regne dels cels, sinó el qui fa la voluntat del meu Pare del cel. ²² Molts em diran aquell dia:

Senyor, Senyor, no hem profetitzat en el teu nom, no hem expulsat dimonis en el teu nom i hem fet moltes meravelles en el teu nom? ²³ Llavors els declararé: "No us vaig conèixer mai; allunyeu-vos de mi , vosaltres que practiqueu la il·legalitat! (Mateu 7:21-23)

L'apòstol Pau va assenyalar que el "misteri de l'il·legalitat" estava "ja actuant" (2 Tessalonicencs 2:7) en el seu temps. Aquesta il·legalitat també està relacionada amb una cosa que la Bíblia adverteix en els últims temps que s'anomena "Misteri, Babilònia la Gran" (Apocalipsi 17:3-5).

El "misteri de la ilegalitat" està relacionat amb els cristians professos que creuen que no necessiten complir la llei dels Deu Manaments de Déu, etc. i/o hi ha tantes excepcions acceptables i/o hi ha formes acceptables de penitència per trencar la llei de Déu. Llei, de manera que, tot i que pensen que tenen una forma de llei de Déu, no mantenen una forma de cristianisme que Jesús o els seus apòstols reconeixeran com a legítima.

Els greco-romans són com els fariseus que van violar els manaments de Déu, però van afirmar que les seves tradicions ho feien acceptable: Jesús va denunciar aquest enfocament (Mateu 15:3-9). Isaïes també va advertir que les persones que diuen ser de Déu es rebel·larien contra la seva llei (Isaïes 30:9). Aquesta rebel·lió sense llei és una cosa que, lamentablement, veiem això fins avui.

Un altre "misteri" sembla ser que l'Església de Roma sembla creure que les seves agendes militaristes ecumèniques i interreligioses conduiran a la pau i a una versió no bíblica del Regne de Déu a la terra. L'Esclatadura adverteix contra la propra unitat ecumènica que ensenya que, durant uns anys, tindrà èxit (nota: es mostra la *Bíblia de la Nova Jerusalem* , una traducció aprovada pels catòlics):

⁴ Es van prosternar davant del drac perquè havia donat la seva autoritat a la bèstia; i es van prosternar davant de la bèstia, dient: «Qui es pot comparar amb la bèstia? Qui pot lluitar contra això?» ⁵ A la bèstia se li va permetre pronunciar les seves vanaglories i blasfèmies i estar activa durant quaranta-dos mesos; ⁶ i va pronunciar les seves blasfèmies contra Déu, contra el seu nom, contra la seva tenda celestial i contra tots els qui s'hi refugien. ⁷ Es va permetre fer la guerra contra els sants i conquerir-los, i se li va donar poder sobre tota raça, poble, llengua i nació; ⁸ i tota la gent del món l'adorarà, és a dir, tothom el nom dels quals no ha estat escrit des de la fundació del món al llibre de la vida de l'Anyell sacrificat. ⁹ Que escolti

qui pot escoltar: ¹⁰ Els de captivitat a captivitat; els de mort per l'espasa fins a la mort per l'espasa. Per això els sants han de tenir perseverança i fe. (Apocalipsi 13:4-10, NJB)

La Bíblia adverteix contra la unitat de Babilònia dels temps del final:

¹ Un dels set àngels que tenien les set copes va venir a parlar-me i em va dir: "Vine aquí i et mostraré el càstig de la gran prostituta que s'assenta al costat de les aigües abundants, ² amb qui tots els reis de la terra s'han prostituït, i que ha embriagat tota la població del món amb el vi del seu adulteri». ³ Em va portar en esperit a un desert, i allà vaig veure una dona que muntava una bèstia escarlata que tenia set caps i deu banyes i hi havia escrits títols blasfemes. ⁴ La dona anava vestida de porpra i escarlata i lluïa d'or, joies i perles, i portava una copa de vi d'or plena de la brutícia repugnant de la seva prostitució; ⁵ **al seu front hi havia escrit un nom, un nom críptic: "Babilònia la Gran, la mare de totes les prostitutes i de totes les pràctiques brutes de la terra "**. ⁶ Vaig veure que estava embriagada, embriagada de la sang dels sants i de la sang dels màrtirs de Jesús; i quan la vaig veure em vaig quedar completament desconcertat. (Apocalipsi 17:1-6, NJB)

⁹ Això demana astúcia. Els **set caps són els set turons**, sobre els quals està asseguda la dona. . . ¹⁸ La dona que has vist és **la gran ciutat** que té autoritat sobre tots els governants de la terra. (Apocalipsi 17: 9,18, NJB)

¹ Després d'això, vaig veure baixar del cel un altre àngel amb gran autoritat; la terra brillava amb la seva glòria. ² Va cridar amb tota la veu: «Ha caigut Babilònia, ha caigut **Babilònia la Gran**, i s'ha convertit en el refugi dels dimonis i l'allotjament per a tot esperit maligne i ocell brut i repugnant. ³ Totes les nacions han begut molt del vi de la seva prostitució; tots els reis de la terra s'han prostituït amb ella, i tots els comerciants s'han enriquit amb la seva disbauxa. ⁴ Una altra veu parlava des del cel; Vaig sentir que deia: "**Surt, poble meu, allunya't d'ella, perquè no participis dels seus crims i no tinguis les mateixes plagues per suportar**". ⁵ Els seus pecats han arribat fins al cel, i Déu té en compte els seus crims: tracta-la com ha tractat els altres. ⁶ Se li ha de pagar el doble de l'import que va exigir. Ha de prendre una tassa doblement forta de la seva pròpia barreja. ⁷ Cada una de les seves pompes i orgies ha de ser igualada amb una tortura o una agonia. Estic tronitzat com a reina, pensa; No sóc

vídua i mai coneixeré el dol. ⁸ Perquè en un sol dia cauran sobre ella les plagues: la malaltia, el dol i la fam. Serà cremada fins a terra. El Senyor Déu que l'ha condemnat és poderós. ⁹ Hi haurà dol i plor per ella pels reis de la terra que s'han substituït amb ella i han fet orgies amb ella. Veuen el fum mentre crema, (Apocalipsi 18:1-9, NJB)

A Zacaries, la Bíblia adverteix contra la vinguda de Babilònia i mostra que la unitat adequada no es produirà fins *que* Jesús torni:

¹⁰ Compte! Estar atent! Fugiu de la terra del nord, diu el Senyor, perquè us he escampat als quatre vents del cel, diu el Senyor. ¹¹ Compte! Escapa, **Sió, que viu ara amb la filla de Babilònia!**

¹² Perquè això ho diu Jahveh Sabaot, des que la Glòria s'encarrega

jo, sobre les nacions que us van saquejar: "Qui et toca, toca la nina dels meus ulls. ¹³ Ara, mira, els faré moure amb la mà i seran saquejats per aquells a qui han esclavitzat. Llavors sabràs que el Senyor Sabaot m'ha enviat! ¹⁴ Canteu, alegreu-vos, filla de Sió, perquè ara vinc a viure entre vosaltres, ho diu el Senyor! ¹⁵ I aquell dia moltes nacions es convertiran al Senyor. Sí, es convertiran en el seu poble, i viuran entre vosaltres. Llavors sabràs que el Senyor Sabaot m'ha enviat a tu! ¹⁶ El Senyor prendrà possessió de Judà, la seva part a Terra Santa, i tornarà a fer de Jerusalem la seva elecció. (Zacaries 2:10-16, NJB; tingueu en compte que a les versions KJV /NKJV els versos es mostren com a Zacaries 2:6-12)

Els moviments ecumènics i interreligiosos que promouen les Nacions Unides, el Vaticà, molts protestants i líders ortodoxos orientals estan clarament condemnats per la Bíblia i no s'han d'encoratjar. Jesús va advertir dels qui *diuen* seguir-lo i que "enganyarien molts" (Mateu 24:4-5). Molt d'ecumenisme està relacionat amb el "genet blanc" d'Apocalipsi 6:1-2 (que NO és Jesús) i la prostituta d'Apocalipsi 17.

Com Zacaries, l'apòstol Pau també va ensenyar que la veritable unitat de fe no es produiria fins *que* Jesús torni:

¹³ fins que tots arribem a la unitat en la fe i en el coneixement del Fill de Déu i formem l'home perfecte, plenament madur amb la plenitud del mateix Crist. (Efesis 4:13, NJB)

Aquells que creuen que aquesta unitat arriba abans del retorn de Jesús estan equivocats. De fet, quan Jesús torni, haurà de destruir la unitat de les nacions que s'aplegaran contra Ell:

^{11:15} Llavors el setè àngel va tocar la seva trompeta, i es van sentir veus que cridaven al cel, que cridaven: "El regne del món s'ha convertit en el regne del nostre Senyor i el seu Crist, i ell regnarà pels segles dels segles". ¹⁶ Els vint-i-quatre ancians, entronitzats a la presència de Déu, es van prosternar i van tocar a terra amb el front adorant Déu, ¹⁷ amb aquestes paraules: "T'ho donem gràcies, Senyor Déu Totpoderós, el que és, el que era, perquè assumint el teu gran poder i començant el teu regnat. ¹⁸ Les nacions estaven alborotades i ara ha arribat el moment de la teva retribució, i que els morts siguin jutjats, i els teus servents els profetes, els sants i els qui temen el teu nom, petits i grans, siguin recompensats. . Ha arribat el moment de destruir els que estan destruint la terra." (Apocalipsi II:15-18, NJB)

^{19:6} I vaig escoltar el que semblaven les veus d'una multitud enorme, com el so de l'oceà o el gran rugit del tron, que responien: "Al·leluia! Ha començat el regnat del Senyor, el nostre Déu Totpoderós; . . . ¹⁹ Llavors vaig veure la bèstia, amb tots els reis de la terra i els seus exèrcits, reunits per lluitar contra el Genet i el seu exèrcit. ²⁰ Però la bèstia va ser presa presonera, juntament amb el fals profeta que havia fet miracles en favor de la bèstia i amb ells havia enganyat els qui havien acceptat marcar amb la marca de la bèstia i els que havien adorat la seva estàtua. Aquests dos van ser llançats vius al llac ardent de sofre ardent. ²¹ Tots els altres van ser assassinats per l'espasa del Genet, que va sortir de la seva boca, i tots els ocells es van saturar de la seva carn. . . ^{20:4} Llavors vaig veure trons, on s'asseien, i se'ls va conferir el poder de judici. Vaig veure les ànimes de tots els que havien estat decapitats per haver donat testimoni de Jesús i per haver predicat la paraula de Déu, i els que es van negar a adorar la bèstia o la seva estàtua i no van acceptar la marca al front o a les mans; van tornar a la vida i van regnar amb Crist durant mil anys. (Apocalipsi 19: 6,19-21 ; 20:4, NJB)

Observeu que Jesús haurà de destruir els exèrcits del món units contra Ell. Aleshores Ell i els sants regnarán. És aleshores quan hi haurà la unitat adequada de la fe. Malauradament, molts escoltaran els falsos ministres que semblen bons, però

no ho són, com va advertir l'apòstol Pau (2 Corintis 11:14-15). Si més entengués realment la Bíblia i l'evangeli del Regne de Déu, menys lluitaria contra Jesús.

7. Un crestian vertadièr es qualqu

Tot i que als humans els agrada pensar que som tan intel·ligents, hi ha límits a la nostra comprensió, però el "enteniment de Déu és infinit" (Salm 147:5).

Per això caldrà la intervenció de Déu per arreglar aquest planeta.

Tot i que molts creuen *en* Déu, la gran majoria dels humans no estan disposats a viure com *Ell* realment indica. Observeu el següent:

⁸ T'ha mostrat, home, què és bo; I què et demana el Senyor, sinó fer justícia, estimar la misericòrdia i caminar humilment amb el teu Déu? (Miquees 6:8)

Caminar humilment *amb* Déu no és una cosa que la humanitat hagi estat realment disposada a fer. Des de l'època d'Adam i Eva (Gènesi 3:1-6), els humans han optat per confiar en ells mateixos i en les seves prioritats, per sobre de les de Déu, malgrat els seus manaments (Èxode 20:3-17).

El Llibre dels Proverbis ensenya:

⁵ Confia en el Senyor amb tot el cor, i no et recolzis en el teu propi enteniment; ⁶ Reconeix-lo en tots els teus camins, i ell guiarà els teus camins. ⁷ No siguis savi als teus propis ulls; Temeu el Senyor i allunyeu-vos del mal. (Proverbis 3:5-7)

No obstant això, la majoria de la gent no confiarà realment en Déu amb tot el cor ni esperarà que ell dirigeixi els seus passos. Molts diuen que faran el que Déu vol, però no ho fan. La humanitat ha estat enganyada per Satanàs (Apocalipsi 12:9) i ha caigut en les luxúries del món i l'"orgull de la vida" (I Joan 2:16).

Per tant, molts han creat les seves pròpies tradicions religioses i governs seculars, perquè creuen que en saben millor. Tanmateix, no ho fan (vegeu Jeremies 10:23) ni es penedirán de veritat.

Per això la humanitat necessita el Regne de Déu (cf. Mt 24,21-22).

Considerem les Benaurances

Una de les sèries de declaracions més conegudes de Jesús van ser les benaurances, que va pronunciar en el seu *sermó a la muntanya* de les oliveres.

Fixeu-vos en algunes del que va dir:

³ "Feliços els pobres d'esperit, perquè d'ells és el Regne dels cels. ⁴ Feliços els qui ploren, perquè seran consolats. ⁵ Feliços els mansos, perquè ells heretaran la terra. ⁶ Feliços els qui tenen fam i set de justícia, perquè seran saciats. ⁷ Feliços els misericordiosos, perquè obtindran misericòrdia. ⁸ Feliços els purs de cor, perquè veuran Déu. ⁹ Feliços els pacificadors, perquè seran anomenats fills de Déu. ¹⁰ Feliços els que són perseguits per la justícia, perquè d'ells és el Regne dels cels. (Mateu 5:3-10)

És al Regne de Déu (cf. Marc 4,30-31), sovint anomenat Regne dels cels per Mateu (cf. Mateu 13:31), on es compliran aquestes beneïdes promeses. És al Regne de Déu on es complirà la promesa perquè els mansos heretin la terra i els purs vegin Déu. Espereu amb interès les bones notícies de les benediccions al Regne de Déu!

Els camins de Déu són correctes

La veritat és que Déu és amor (I Joan 4: 8,16) i Déu NO és egoista. Les lleis de Déu mostren amor cap a Déu i el nostre proïsme (Marc 12:29-31; Jaume 2:8-11). Els camins del món són egoistes i acaben en la mort (Romans 8:6).

Tingueu en compte que la Bíblia mostra que els cristians reals observen els manaments:

¹ Qui creu que Jesús és el Crist, és nascut de Déu, i qui estima el que va engendrar, també estima el que és engendrat d'ell. ² En això sabem que estimem els fills de Déu, quan estimem Déu i guardem els seus manaments. ³ Perquè aquest és l'amor de Déu, que guardem els seus manaments. I els seus manaments

són pesants. (I Joan 5:1-3)

Tots els "manaments de Déu són justícia" (Salm 119:172). Els seus camins són purs (I Tit 1:15). Malauradament, molts han acceptat diverses formes

d'"il·legalitat" i no s'adonen que Jesús NO va venir a destruir la llei o els profetes, sinó a complir-los (Mateu 5:17), explicant-ne el significat real i ampliant-los més enllà del que molts pensament (per exemple, Mateu 5:21-28). Jesús va ensenyar que « qui els faci i els ensenyi, serà anomenat gran en el Regne del cel» (Mateu 5:19) (els termes 'Regne de Déu' i 'Regne del cel' són intercanviables).

La Bíblia ensenya que la fe sense obres és morta (Jaume 2:17). Molts diuen seguir Jesús, però no creuran realment els seus ensenyaments (Mateu 7:21-23) i no l'imitaran com haurien de fer (cf. I Corintis II:1). "El pecat és la transgressió de la llei" (I Joan 3:4, KJV) i tots han pecat (Romans 3:23). Tanmateix, la Bíblia mostra que la misericòrdia triomfarà sobre el judici (Jaume 2:13) ja que Déu realment té un pla per a tots (cf. Lluç 3:6).

Les solucions humanes, a part de les maneres de Déu, no funcionaran. En el regne mil·lenari, Jesús governarà amb "una vara de ferro" (Apocalipsi 19:15), i la bona voluntat prevaldrà a mesura que la gent viurà a la manera de Déu. **TOTS els problemes del món existeixen perquè les societats d'aquest món es neguen a obeir Déu i la seva llei**. La història mostra que la humanitat no és capaç de resoldre els problemes de la societat:

⁶Perquè tenir una ment carnal és la mort, però tenir una ment espiritual és vida i pau. ⁷Perquè la ment carnal és enemistat contra Déu; perquè no està subjecte a la llei de Déu, ni pot estar-ho. ⁸Així, doncs, els qui són en la carn no poden agradar a Déu. (Romans 8:6-8)

Els cristians han de centrar-se en l'espiritual i se'ls concedeix l'Esperit de Déu per fer-ho en aquesta època (Romans 8:9), malgrat les nostres debilitats personals:

²⁶Perquè veieu la vostra vocació, germans, que no hi ha molts savis segons la carn, ni molts poderosos, ni molts nobles. ²⁷Però Déu ha escollit les coses insensates del món per avergonyir els savis, i Déu ha escollit les coses febles del món per avergonyir les coses poderoses; ²⁸i les coses viles del món i les que són menyspreades Déu ha escollit les coses que no són, per eliminar les coses que són, ²⁹perquè cap carn es glorifiqui en la seva presència. ³⁰Però d'ell sou en Jesucrist, que ens va fer saviesa de Déu, i justícia, santificació i redempció, ³¹perquè, com està escrit: Qui es gloria, que es glorifiqui en el Senyor. (I Corintis I:26-31)

Els cristians han de gloriar-se del pla de Déu! Ara caminem per fe (2 Corintis 5:7), mirant a dalt (Colosenses 3:2) amb fe (Hebreus 11:6). Serem beneïts per guardar els manaments de Déu (Apocalipsi 22:14).

Per què l'Evangeli del Regne de Déu?

Els protestants tendeixen a sentir que un cop han acceptat Jesús com a salvador, han buscat el Regne de Déu. Els catòlics creuen que els batejats, fins i tot quan són infants, han entrat a la seva església com el regne. Els catòlics i els ortodoxos orientals tendeixen a pensar que a través dels sagraments, etc., busquen el regne de Déu. Mentre els cristians han de ser batejats, els greco-romans-protestants tendeixen a mirar al món per resoldre els problemes de la humanitat. Acostumen a tenir un enfocament terrenal (cf. Romans 8:6-8).

Cercar primer el Regne de Déu (Mateu 6:33) és ser un objectiu per a tota la vida per als cristians. Un objectiu, no mirar al món per buscar solucions, sinó a Déu i als seus camins. Les bones notícies del Regne de Déu canvien les nostres vides.

La Bíblia diu que els cristians governaran amb Jesús, però t'adones que això vol dir que els cristians reals governaran les ciutats? Jesús va ensenyar:

¹² «Un home noble va marxar a un país llunyà per rebre un regne i tornar-hi. ¹³ Llavors va cridar deu dels seus servents, els va lliurar deu mines i els va dir: "Feu negocis fins que jo vingui". ¹⁴ Però els seus ciutadans l'odiaven i van enviar una delegació darrere d'ell dient: "No volem que aquest home regni sobre nosaltres".

¹⁵ "I així va ser que quan va tornar, havent rebut el

Llavors va ordenar que aquests servents, als quals havia donat els diners, fossin cridats a ell, perquè sabés quant havia guanyat cadascú amb el comerç. ¹⁶ Llavors va venir el primer i va dir: Mestre, la teva mina ha guanyat deu mines. ¹⁷ I ell li digué: --Molt bé, bon servent; perquè has estat fidel en molt poc, tens autoritat sobre deu ciutats. ¹⁸ I va venir el segon i va dir: "Mestre, la teva mina ha guanyat cinc mines". ¹⁹ Així mateix li va dir: "Tu també estàs al capdavant de cinc ciutats". (Lluc 19:12-19)

Sigues fidel amb el poc que tens ara. Els cristians tindran l'oportunitat de governar ciutats reals, en un regne real. Jesús també va dir: "La meva recompensa és amb mi , per donar a cadascú segons la seva obra" (Apocalipsi 22:12). Déu té un pla (Job 14:15) i un lloc (Joan 14:2) per a aquells que realment li respondran (Joan 6:44; Apocalipsi 17:14). El Regne de Déu és real i tu pots formar-ne part!

A principis de 2016, la revista *Science* va publicar un article titulat "El poder de les multituds" que indicava que la intel·ligència artificial i el crowdsourcing podrien resoldre els "problemes dolents als quals s'enfronta la humanitat". No obstant això, l'article no va entendre què era la maldat, i molt menys com resoldre'l.

La cooperació, a part de seguir els veritables camins de Déu, està tan condemnada al fracàs al segle ^{xxi} com ho va ser després del Gran Diluvi quan la humanitat va cooperar per construir la fallida Torre de Babel (Gènesi 11:1-9).

Els problemes del món, en llocs com l'Orient Mitjà (malgrat els guanys temporals esperats, per exemple, Daniel 9:27a; 1 Tessalonicencs 5:3), no seran resolts pels humans; necessitem la pau del Regne de Déu (Romans 14: 17).

Els problemes del terrorisme internacional, malgrat els guanys esperats, no seran resolts (cf. Ezequiel 21,12) pels enganyats a les Nacions Unides (cf. Apocalipsi 12,9); necessitem l'alegria i el consol del Regne de Déu.

Els problemes del medi ambient NO es resoldran amb la cooperació internacional, ja que les nacions del món ajudaran a destruir la terra (Apocalipsi 11:18), però seran resolts pel Regne de Déu.

Els problemes de la immoralitat sexual, l'avortament i la venda de parts del cos humà no seran resolts pels EUA (vegeu Apocalipsi 18:13), sinó pel Regne de Déu.

El deute massiu que tenen els Estats Units, el Regne Unit i moltes altres nacions no es resoldrà mitjançant la intermediació internacional, sinó finalment (després de la destrucció per Habacuc 2:6-8) pel Regne de Déu.

La ignorància i la mala educació no seran resoltes per les Nacions Unides; necessitem el Regne de Déu. Els conflictes religiosos no seran realment resolts per cap moviment ecumènic-interreligiós que accepti la salvació a part del veritable

Jesús de la Bíblia. El pecat és EL PROBLEMA del món i per això necessitem el sacrifici de Jesús i el seu retorn al Regne de Déu. La ciència mèdica moderna no té totes les respostes per a la salut humana: necessitem el Regne de Déu.

Els problemes de fam no es resoldran amb organismes modificats genèticament que estan posant parts del món en risc de fam a causa de possibles falles de les collites; necessitem el Regne de Déu.

La pobresa massiva a algunes parts d'Àfrica, Àsia i altres llocs, tot i que es beneficien durant un temps del temps final 'Babilònia' (cf. Apocalipsi 18:1-19), no resoldrà el problema de la pobresa: necessitem el Regne de Déu. La idea que, a part de Jesús, la humanitat pot portar la utopia en aquesta "actual època del mal" és un fals evangeli (Gàlates 1:3-10).

La fase mil·lenària del Regne de Déu és un regne literal que s'establirà a la terra. Es basarà en les lleis amoroses de Déu i un Déu amorós com a líder. Els sants regnaràn amb Crist durant mil anys (Apocalipsi 5:10; 20:4-6). Aquest regne inclourà aquells que realment estan a l'Església de Déu, però cap escriptura no diu que el Regne de Déu sigui realment l'Església (catòlica o no). L'Església de Roma s'ha oposat a l'ensenyament mil·lenari, i més tard s'oposarà amb més força al missatge de l'evangeli de la Bíblia a mesura que ens acostem al final. Això probablement obtindrà una cobertura mediàtica important que pot ajudar a complir Mateu 24:14.

En la seva fase final, el Regne de Déu inclourà la "Nova Jerusalem, que baixa del cel d'entre Déu" (Apocalipsi 21:2) i el seu augment no tindrà fi. No hi haurà més injustícia, no hi haurà més pena, ni més mort.

Predicar i comprendre l'evangeli del Regne de Déu és un tema important de la Bíblia. Els escriptors de l'Antic Testament ho van ensenyar. Jesús, Pau i Joan ho van ensenyar. El sermó "cristià" més antic que ha sobreviscut fora del Nou Testament en va ensenyar. Els líders cristians de principis del segle II, com Policarp i Melito, ho van ensenyar. Nosaltres a l'Església *Continuada* de Déu ho ensenyem avui. Recordeu que el Regne de Déu és el primer tema sobre el qual la Bíblia mostra que Jesús va predicar (Marc 1:13. També va ser el que va predicar després de la resurrecció (Fets 1:3), i és una cosa que els cristians haurien de buscar primer (Mateu). 6:33).

L'evangeli no tracta només de la vida i la mort de Jesús. L'èmfasi de l'evangeli que Jesús i els seus seguidors van ensenyar era la vinguda del Regne de Déu. L'evangeli del regne inclou la salvació mitjançant Crist, però també inclou l'ensenyament de la fi dels governs humans (Apocalipsi 11:15).

Recordeu que Jesús va ensenyar que la fi no arribaria fins que l'evangeli del regne fos predicat al món com a testimoni a totes les nacions (Mateu 24:14). I aquesta predicació està passant ara.

La bona notícia és que **el Regne de Déu és la solució als problemes als quals s'enfronta la humanitat**. No obstant això, la majoria NO vol donar-hi suport, ni escoltar-lo, ni creure-ne la veritat. El Regne de Déu és etern (Mateu 6:13), mentre que “aquest món passa” (I Corintis 7:31).

Proclamar el veritable evangeli del Regne de Déu és una cosa que a l'Església *Continuada* de Déu ens prenem seriosament. Ens esforcem per ensenyar totes les coses que ensenya la Bíblia (Mateu 28:19-20), inclòs el Regne de Déu (Mateu 24:14). Mentre esperem aquest regne, hem d'aprendre i seguir els camins de Déu i consolar els altres que volen creure en la veritat.

No hauríeu de donar suport a la proclamació de l'evangeli del vinent Regne de Déu? Creuràs l'evangeli del Regne de Déu?

Meritàvem Coma Dieu

Preguèra es sonque **Meritàvem Coma Dieu** e doncas a través 1036 W. Grand Avenue, Grover Beach, Califòrnia, 93433, 93433 USA; nyatakakadzraqofea www.ccoq.org.

Meritàvem Coma Dieu (CCOG) Nyatakakadzraqofewo

CCOG.ASIA Pas una talent fisica, mas puslèu

CCOG.IN Vos es de mal trobar un camin o una.

CCOG.EU Lo que me seguís caminarà pas dins l'escur.

CCOG.NZ Se sentissètz aquò es lo camin Ieu soi la pòrta los que dintren en ieu se salvaràn.

CCOG.ORG Avètz ensajat tant de pòrtas Meritàvem Coma Dieu. Lasses de viure vòstra vida per de causas que sonque se poirisson o se rovilhan

CCOGCANADA.CA Dobtatz de còps de se la vida a un sens.

CCOGAfrica.ORG Ieu soi la resurreccion e la vida.

CDLIDD.ES La Continuación de la Iglesia de Dios. Speritala e sonque satisfar sol que pòt *Meritàvem Coma Dieu*.

PNIND.PH Patuloy na Iglesya ng Diyos. La pòrta cap a una vida de gdytrs

Meritàvem Coma Dieu. La rason que fa que vos trobatz perduts dins la foscor la rason.

Webs de notícies i història

COGWRITER.COM Foguèrem creats per aver de relacions amb per encausa de nòstres pecats sèm separats d'aqueste ligam.

CHURCHHISTORYBOOK.COM Cossí se pòt resòlvre aqueste problèma es lo camin carguèt nòstres pecats quitament.

BIBLENEWSPROPHECY.NET En se fisar sus Sa mòrt coma pagament per nòstres pecats.

Canals de vídeo de YouTube i BitChute per a sermons i notes de sermons

BibleNewsProphecy Melhor. CCOG obtengan la vida.

CCOGAfrica Melhor. CCOG per encausa de çò qu'avètz.

CCOG Animations qu'aquel que dona sa vida pels qu'aquel pels.

CCOGSermones explica que totes avèm pecat e que doncas sèm.

ContinuingCOG Melhor. CCOG s'auborèt de la.

Seswantšho se bontšha ka mo tlase tše dingwe tša ditena tše sego kae tše di šetšego (gotee le tše dingwe tšeo di okeditšwego ka morago) tša moago kua Jerusalema wo ka dinako tše dingwe o tsebja go e le Cenacle, eupša o hlaloswa gakaone e le Kereke ya Modimo Mmotong wa Bodikela wa Jerusalema (yeo ga bjale o bitšwago Thaba ya Sione):

Veri sa, že tu stála možno najstaršia skutočná kresťanská cirkevná stavba. Budova, v ktorej sa malo kázať Ježišovo ‚evanjelium o Božom kráľovstve‘. Bola to budova v Jeruzaleme, ktorá učila Perdon per far Relacion pòsca Restablir.

Upévare avei romé'ě ore aguyje Tupãme, ore pehěngue kuéra, peiko haguére Tupã iglésia rapykuéri, oĩva Judéape Cristo Jesús ndive. (I Tesalonicenses 2:13-14).

Peñeha'ãmbaite pe jerovia rehe oñeme'ěva'ekue petě jey opa ára ãguarã umi imarangatúvape. (Judas 3).

Ha'e (Jesús) he'i chupekuéra: "Amombe'u va'erã avei Ñandejára Rréino umi ótro távape, pórké upearã che añemondo va'ekue". (Lucas 4:43).

Peheka katu Tupã Rréino, ha opa ko'ã mba'e[c] oñeme'ěta peẽme. Ani pekyhyje, ovecha aty, pende Ru ovy'águi ome'ěvo peẽme pe rreino. (Lucas 12:31-32).

Ha ko marandu porã oñe'ěva pe Rreínore oñemombe'úta oparupiete ko múndope, upéva ohechauka haãva opa tetãme, ha upéi oguhẽta pe fin. (Mateo 24:14).